

รายนามการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(กำหนดขึ้นต้นบัญชี)

ครั้งที่ ๑๗๐

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๗

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๙.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราช-
วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๕๗ คน บัญญัติพิพนังงานอัยการ (ฉบับที่...)
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการ (ฉบับที่...)
การประชุมทำหน้าที่นับบัญญัติต่อไป พ.ศ.... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน
จะแจ้งข้อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี วาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๖๓๑

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

๗ กรกฎาคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพิพนังงานอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติพิพนังงานอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ.... พร้อมด้วย

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นับบัญญัติได้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพิพนังงานอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ.... (คณะรัฐ
มนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรวมุติการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
๒. นายมนูญ บริสุทธิ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. นายเล็ก จุณณานนท์
๔. นายสมภพ ไทพระภักดิ์
๕. พลทวิ สุข เปรุพาณิชย์
๖. นายเสกส บุนเษย์ฐิติ
๗. พลโท ไสว กวางมณี
๘. หลวงอรรดปรีชาชนูปการ
๙. พลโท อัมพร จินตกานนท์

ที่ประชุมกรรมวิธีการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมวิธีการ และนายเสกส บุนเษย์ฐิติ เป็นเลขานุการกรรมวิธีการ

บัดนี้ คณะกรรมวิธีการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน มาเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมที่ประชุมสภาว้่างรัฐธรรมนุญพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ป. รุจิรวงศ์

(ประเสริฐ รุจิรวงศ์)

ประธานกรรมวิธีการวิสามัญ

รายงานการประชุมคณะกรรมวิธีการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่...)

พ.ศ....

ตามที่ที่ประชุมสภาว้่างรัฐธรรมนุญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ.... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และทั้งกรรมวิธีการวิสามัญซึ่งคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเห็น บัดนี้ก็ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมวิธีการได้เลือก พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ เป็นประธานกรรมวิธีการ และนายเสกส บุนเษย์ฐิติ เป็นเลขานุการกรรมวิธีการ

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ...”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน (ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา) ที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ พนักงานอัยการได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา
๔. อัยการพิเศษฝ่ายคดี
๕. อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ
๖. อัยการพิเศษประจำเขต
๗. อัยการประจำกรม
๘. อัยการจังหวัด
๙. อัยการประจำกอง
๑๐. อัยการจังหวัดผู้ช่วย
๑๑. อัยการผู้ช่วย และ
๑๒. ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการอัยการประจำเขต เรียกว่า “อัยการพิเศษประจำเขต”

LIART

ในท้องที่ที่พิศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่งเป็นหัวหน้า เรียกว่า “อัยการจังหวัด” และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า “อัยการจังหวัดผู้ช่วย” หรือ “อัยการผู้ช่วย” ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับสำหรับท้องที่ที่พิศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘

“มาตรา ๑๘ ทวิ ตำแหน่งพนักงานอัยการตามมาตรา ๕ ว่างลง อธิบดีจะแต่งตั้งพนักงานอัยการนายหนึ่งรักษาการในตำแหน่งนั้นเป็นการชั่วคราวก็ได้ ตำแหน่งที่ว่างนั้นเป็นตำแหน่งอธิบดี รัฐมนตรีจะแต่งตั้งพนักงานอัยการนายหนึ่งรักษาการในตำแหน่งอธิบดีเป็นการชั่วคราวก็ได้

ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งได้ด้วย”

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญ
เข้าประจำที่

(คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
คณะกรรมการมีอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายเสกกล บุณชัยวุฒิ (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีเรื่องแสดงเพิ่มเติม

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประเสริฐ บัททะสุนันท์
(ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :

ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ.... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข (ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้

LIRT

เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอ
มติต่อที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะ
ประกาศใช้กฎหมายได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาว่่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาว่่างรัฐธรรมนูญ :

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมได้ลงมติให้ประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระ

ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

(ฉบับที่..) พ.ศ.... ซึ่งคณะกรรมการ

อัยการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ

พิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๖๓๒

สภาว่่างรัฐธรรมนูญ

๙ กรกฎาคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ....

กราบเรียน ประธานสภาว่่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ....

พร้อมด้วยรายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาว่่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมได้ลงมติให้คณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ.... พิจารณา ประกอบด้วย

๑. พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ เป็นประธานกรรมการ
๒. นายมนูญ บริสุทธิ์
๓. นายเส็ก จุณณานนท์
๔. นายสมภพ โททระกิติย์

LIRT

๕. พอลตรี สุข เบญจวรินทร์
๖. พลโท ไสว คงมณี
๗. หลวงจรตปรีชาชนูปการ
๘. พลโท อัมพร จินตกานนท์
๙. นายเสกส บุนเฒ่าสูติ

เป็นเลขานุการกรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **พลตำรวจเอก ป. รุจิรวงศ์**

(ประเสริฐ รุจิรวงศ์)

ประธานกรรมการวิสามัญ

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่..)

พ.ศ.....

ตามที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นับัญญัติโคลงมคิรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ.....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และที่ประชุมโคลงมคิให้คณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ..... พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการ
พิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ เป็นประธาน
กรรมการ และนายเสกส บุนเฒ่าสูติ เป็นเลขานุการกรมการ

LIRT

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ ๑. นายกมล วรรณประภา
๒. นายชิน ศรีจามร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	"
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"
<u>บัญชีอัตราเงินก่อนชำระค่าธรรมเนียม</u>	"

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว.

เสกธ บุษยษฐิติ
(นายเสกธ บุษยษฐิติ)

เลขานุการ

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน (ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา) ที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ตำแหน่งข้าราชการอัยการมีดังนี้ อธิบดี รองอธิบดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วยและอัยการผู้ช่วย

นอกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วอาจให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งจะได้มีกฎกระทรวงกำหนดเทียบกับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. ก่อน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“มาตรา ๑๓ ข้าราชการอัยการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖

(๒) รองอธิบดี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕

(๓) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษประจำเขต ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔

(๔) อัยการประจำกรม อัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓

(๕) อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒

(๖) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการได้เลื่อนตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นค่าของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งที่เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นค่าของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งดังกล่าว ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นของชั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย อัยการประจำกอง และตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของ ก.อ.

อัยการผู้ช่วยผู้ได้รับแต่งตั้งโดยการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกจะดำรง ตำแหน่งอยู่ได้ก็ต่อเมื่อได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ. ว่าอัยการผู้ช่วยดังกล่าวมีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการผู้ช่วย

อัยการผู้ช่วยผู้ใดเป็นอัยการผู้ช่วยมาแล้วเป็นเวลาสองปี และผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ดังกล่าวในวรรคก่อน หรือปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะเป็นอัยการผู้ช่วย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“มาตรา ๑๗ การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัด อัยการประจำกรม อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา รองอธิบดี อธิบดี และตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงให้ได้รับบรรจุก่อนผู้ที่ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใด หากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา ๒๓ หรือเป็นบุคคลซึ่ง ก.อ. เห็นว่ามีชื่อเสียง หรือความประพฤติ หรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการอัยการ เป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามการสอบคัดเลือกนั้น

ผู้สอบคัดเลือกได้คนใด ได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏข้อ ก.อ. ว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือพินความรู้อา มาตรา ๒๓ ตั้งแต่ก่อนได้รับบรรจุก็ดี หรือมีกรณีต้องหายอยู่ก่อนและภายหลัง เป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีอื่นที่หนักก็ดี ถ้าเป็นข้าราชการอัยการนอกจากตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง ก็ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน สำหรับตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง ให้รัฐมนตรีสั่งถอดถอน แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบกระทั่งถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการได้รับเงินเดือนก่อนถอดถอน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ข้าราชการอัยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) ให้ออก

LIIRT

(๕) ปลดออก

(๖) ไล่ออก

การพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ตาม (๔) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ แต่ถ้าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน ทั้งนี้เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำกอง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งโดยให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะกราบบังคมทูลเพื่อให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้ แต่

(๑) การให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทดแทน ให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิด วินัย อย่าง ร้ายแรง และได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิธีการที่ได้บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ หมวด ๓ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำความผิดที่จะต้องถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่ ก.อ. เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมีหมอง จะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ และเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ข) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาดังที่สุดสำหรับความผิดทุจริตหรือความผิดอื่นได้กระทำโดยประมาท และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการต่อไป และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(ง) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงทุพพลภาพ และ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(จ) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใด ก.อ. ได้สอบสวนพิจารณาเห็นว่า

LIART

ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๑...) หรือขาดคุณสมบัติภาพแห่งนิติบุคคล
สภา หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง

(๒) การให้ออกเพื่อยุติตำแหน่งบ้านเลขที่เพราะเหตุสุขภาพ หรือเพราะ
เหตุรับราชการอื่น ให้ทำใ้เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

ทั้งนี้ สำหรับตำแหน่งอัยการผู้ช่วย อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำ
กอง ไม่ต้องนำความกราบบังคมทูลในกา^รให้ออกจากราชการ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ข้าราชการอัยการตำแหน่งอัยการ
ผู้ช่วยคนใด ยังไม่ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของตำแหน่ง และไม่มีเหตุผลไม่
สมควรให้ได้รับการขึ้นเงินเดือน ให้ปรับให้ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่งแทนการ
ขึ้นเงินเดือน ส่วนข้าราชการอัยการตำแหน่งอัยการจังหวัดคนใดที่ยังไม่ได้รับเงินเดือน
ขั้นต่ำของตำแหน่ง คงให้ได้รับเงินเดือนค่าอัตราไปจนกว่าจะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนไปถึง
ขั้นต่ำของตำแหน่ง

ข้าราชการอัยการผู้ใดได้เลื่อนขั้นรับตำแหน่งในชั้นสูงขึ้น หากมีผู้ดำรงตำแหน่ง
และชั้นนั้น ยังได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้น ก.อ. อาจกำหนดให้ข้าราชการอัยการ
ผู้ใดเลื่อนตำแหน่งนั้น ได้รับเงินเดือนเท่ากับอัตราขั้นต่ำของตำแหน่งก็ได้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

.....

.....

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

ระดับ	ขั้น
๑	๒,๓๕๐-๒,๕๐๐-๒,๖๕๐-๒,๘๐๐
๒	๒,๘๐๐-๓,๐๐๐-๓,๒๐๐-๓,๖๐๐-๓,๘๐๐-๔,๐๐๐-๔,๓๐๐
๓	๔,๓๐๐-๔,๖๐๐-๔,๘๐๐-๕,๒๐๐
๔	๕,๒๐๐-๕,๗๐๐-๖,๒๐๐-๖,๗๐๐-๗,๒๐๐
๕	๗,๒๐๐-๗,๖๕๐-๘,๐๐๐
๖	๘,๐๐๐-๘,๓๐๐-๘,๖๐๐

คณะกรรมการมีวิธีการอะไรที่จะแปลง
เพิ่มเติมบ้างหรือไม่

**นายเสกกล บุลยษ์ฐิติ (กรรมการ
ธิการ):** ไม่มีเรื่องแปลงเพิ่มเติม

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ :
ขอให้เสกกลพิจารณาน

**นายประเสริฐ บัณฑิตคุณซ์
(ผู้ทำหน้าที่เลขธิการสภาาร่างรัฐธรรมนูญ):** ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การเมืองผู้สมัคร (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่ง
ร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ค่า
ปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา
๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผลคำวินิจฉัย บรรทัดที่ เรื่อง

ตระกูล: โดยเฉพาะมาตรา ๗ วรค
ลง กรรมการธิการให้มีการแก้ไขคำว่า
“ต้อง” ออกจากมาตรานี้ กระทั่งได้จะ
ชกคำอธิบายของกรรมการธิการว่า คณะ
กรรมการธิการมีเหตุผลประการใดจึงได้แก้คำ
ว่า “ต้อง” ออก เพราะเหตุว่า ถ้าอ่าน
ดูตามร่างพระราชบัญญัติเดิม ของ รัฐบาล
แล้ว เราจะเห็นได้ว่า คำว่า “ต้อง” มี
ความสำคัญอยู่ในมาตรานี้ เพราะว่าเป็น
การจำกัดอำนาจรัฐมนตรี ในกรณีที่จะ
ส่งต่อถอดหน้าราชการซึ่งอยู่ในบังคับของ
มาตรา ๗ ที่ว่า “ให้รัฐมนตรีสั่งถอดถอน
แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระทั่งถึงศักดิ์
ที่ผู้ให้ได้รับปฏิบัติไปเลย อำนาจและหน้าที่
ในทางตรงกันข้าม ก็คือว่าถ้าการใดที่

LIRT

ข้าราชการอยู่เบื้องหน้ามาพบ ๘ ให้ปฏิบัติ
ไปตามอำนาจและหน้าที่แล้ว รัฐมนตรี
ไม่มีอำนาจที่จะสั่งถอดถอน แต่ ประภาไพ
เลขา แต่เมื่อเราเอาคำว่า “ต้อง” ออก
ก็กลายเป็นว่า การที่รัฐมนตรีสั่งถอดถอน
นั้น ไม่เป็นการกระทบกระทั่งถึงการใด
ที่ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ เพราะฉะนั้น
เมื่อเราออกก็ทำให้เกิดความสำคัญน้อยไป
กว่าความมุ่งหมายของรัฐสภา ที่ได้ตัด
คำว่า “ต้อง” ในวรรคสองของมาตรา ๘
ขอให้กรมการได้ไปรื้อทออธิบายว่า ตัด
ออกก็ไม่ผิด ออก มีความสำคัญต่างกัน
ประการใด

**นายเล็ก จุฑานานนท์ (กรรมา-
ธิการ):** ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้
ตั้งข้อสงสัย กระผมขอความเรียงแสดง
ดังนี้ คือว่า สำหรับงานของอัยการผู้ช่วย
อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการประจำ
กองนั้น อาจจะมีสิทธิบางอย่าง ซึ่งได้
กระทำไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทาง
การศาล เป็นต้น ว่าการไปคั่นเนินคดี
ที่ศาล เพราะฉะนั้นถ้าหากจะใช้คำว่า
“ต้อง” ไว้ตามร่างเดิมแล้ว รัฐมนตรี
ก็ไม่สามารถจะถอดถอนได้ เพราะเหตุว่า
ถ้าถอดไปแล้ว คู่ความหรือคู่กรณีอีกฝ่าย
หนึ่งที่ได้ดำเนินคดีในศาลก็อาจจะ คัดค้าน

ว่าถึงการ ที่ได้กระทำไปแล้วไม่เป็นผล
เพราะเหตุว่าได้ออกไปก่อนนั้นแล้ว เพราะ
ฉะนั้นเมื่อเราเอาว่า “ต้อง” ออก มาตรา
นี้ก็ให้ความหมายแค่เพียงว่า รัฐมนตรี
มีอำนาจถอดถอนได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่า
ถึงการที่ได้กระทำไปแล้วนั้น มีอะไรบ้าง
แต่ให้ถือว่าไม่กระทบ กระทั่ง ถึงการ ที่ได้
กระทำไปแล้ว ดังกระผมยกตัวอย่างมา
คือ การไปว่าความที่ศาลเป็นกัน เพราะ
ฉะนั้นจึงตัดคำว่า “ต้อง” ออกเสีย

**นายประเสริฐ บัณฑิตคุณษ์
(ผู้ทำหน้าที่เลขานุการสภาว่ารัฐธรรม
นูญ):** มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒
ไม่มีการแก้ไข บัญชีข้อครหาเงินเดือน
ข้าราชการอัยการ ไม่มีการแก้ไข
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาว่า รัฐธรรมนูญ :
จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว คือไป
นี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าราชการ
ขอมติด้วยที่ประชุมเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะ
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นกฎหมาย
ทำนุผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น ได้

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : บัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่...) พ.ศ.
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นลงมติให้ประกาศ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๖๕๐๗/๐๗ วันที่ ๑๐ ก.ค. ๐๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๐๕๐๓/๒๕๔๓

สำนักงานรัฐมนตรี

๙ กรกฎาคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาตกลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการ
เนรเทศ (ฉบับที่...) พ.ศ. ต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก

หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕ ทรี มาตรา ๕ จัตวา และมาตรา ๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๗

"มาตรา ๕ ทวิ ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ได้กระทำโดยแท้ที่ควบคุม โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยคนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕ ทรี ผู้ใดกระทำความผิดทำให้ผู้ที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๖ หลุดพ้นจากการควบคุมไป มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕ จัตวา ผู้ใดให้พำนัก ซ่อนเร้น หรือช่วยค้ำยประการใ้ผู้ที่ถูกหลบหนีจากการควบคุมตามมาตรา ๖ เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดามารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำความผิดจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๕ เบญจ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๖ กระทำความผิดประการใด ให้ผู้ที่ถูกควบคุมนั้นหลุดพ้นจากการควบคุมไป มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

LIRT

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก เป็นการกระทำโดยประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคสอง จะให้โทษแก่ผู้ที่ถูกฟ้องจำคุก การควบคุมตัวมาภายในสามเดือน ให้งการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น”

.....
.....

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
(รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาด
ไทย) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
การเนรเทศ (ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการ ให้มีบทลงโทษเกี่ยวกับการ
หลบหนีการควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการ
เนรเทศ

เหตุผล เนื่องจากผู้ที่หลบหนีไปจาก
การควบคุม หรือผู้ทำให้ผู้อื่นหลบหนีจาก
การควบคุมหรือให้พำนักชั่วคราวหรือช่วย
เหลือเมื่อผู้นั้นหลบหนีไป จากการ ควบคุม
ตามพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ.๒๕๕๙
ยัง มิได้ มี บทบัญญัติให้ เป็น ความผิด และ
กำหนดโทษ ไว้ใน พระราชบัญญัติ ดังกล่าว
และ ประมวลกฎหมายอาญา ก็มี ได้ บัญญัติ
เป็น ความผิดไว้ ดังเช่น ที่บัญญัติ ไว้ ในกฎ
หมายลักษณอาญา จึงสมควรที่จะบัญญัติ
ให้การกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด และ
กำหนดโทษไว้ ใน กฎหมาย ว่าด้วยการเนร
เทศ

พลตำรวจโท บรรณสิทธิ์ เรือง

ตระกูล : รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
การเนรเทศ มายังสภาฯ นี้ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติม
บทกำหนดโทษลงไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
การเนรเทศ โดยแสดงเหตุผลประกอบว่า
การ หลบ หนี จาก การ ควบคุม ตาม พระ
ราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ยัง
มิได้มีบทบัญญัติไว้ให้ เป็นคว เผล็ด และให้
กำหนดโทษไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ โดย
เฉพะอย่างยิ่งประมวลกฎหมายอาญาก็มิได้
บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย จึงควรให้การ
กระทำเช่นนั้นเป็นความผิด และ กำหนด
โทษไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ นี้ก็
เป็นถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย แต่ความจริงพระราช
บัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ลอก
แบบ มา จาก พระราช บัญญัติ การ เนรเทศ
ร.ศ. ๑๓๑ นั้นเอง และเปลี่ยนแปลงหลัก
การเคมเพียงเล็กน้อย เช่น มาตรา ๒ แห่ง
พระราช บัญญัติ การ เนรเทศ ร.ศ. ๑๓๑
บัญญัติว่า เมื่อได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดหนึ่ง
ซึ่ง ต้องเนรเทศ ตาม พระราชบัญญัตินี้แล้ว

LIRT

ให้เสนาวุฒิสภาขึ้นส่งให้จักษุมและกักขังผู้นั้นไว้
ในที่แห่งใดแห่งหนึ่ง จนกว่าจะไต่จักษุม
ให้สำเร็จตามคำสั่งให้เนรเทศ ส่วนบท
กำหนดโทษในการหลบหนี ที่ควบคุม ก็มีได้
บัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันกับ มาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ.๒๔๙๙
ซึ่งบัญญัติไว้เป็นความว่า เมื่อได้ออกคำสั่ง
ให้เนรเทศผู้ใดแล้ว ให้รัฐมนตรีหรือเจ้า
พนักงานซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายสั่งให้จับกุม
และควบคุมผู้นั้นไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งจน
กว่าจะไต่จักษุมให้เป็นไปตามคำสั่งเนรเทศ
ในขณะที่ดำเนินการ ขอคำสั่งรัฐมนตรี เพื่อ
เนรเทศผู้ใด พนักงานฝ่ายปกครองหรือ
ตำรวจซึ่งผู้ใหญ่งจับกุมและควบคุมผู้นั้นไว้
ก่อนก็ได้ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำบท บัญญัติ
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ว่าด้วยการจับกุม และควบคุมมาใช้บังคับ
โดยอนุโลม ความในวรรคสองนี้ได้เพิ่มขึ้น
ใหม่ผิดแผกไปจากความในมาตรา ๒ แห่ง
พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ.๑๓๑๑ กล่าว
คือก่อนมีคำสั่ง เนรเทศ ก็ให้พนักงานฝ่าย
ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจจับกุม
แล้วก็ควบคุมตัวไว้ก่อน เพื่อรอรับคำสั่ง
เนรเทศจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย แต่ถ้าหากว่าผู้ถูกควบคุมหลบหนี ไม่มี
กฎหมายกำหนดโทษไว้ว่าเป็นความผิด ผล
จึงเท่ากับจับตัวมาควบคุมไว้ หนีได้ก็หนี

ไป ไม่มีกฎหมายรับบังคับบัญชา แม้แต่
กฎหมายลักษณะอาญาเองซึ่งจัดว่าเป็นประ
มวลกฎหมายที่ดีที่สุด ก็ไม่มีบทกำหนดโทษ
ไว้เช่นเดียวกัน กระทั่งไม่ได้อำนาจ
ที่ใช้พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ.๑๓๑๑
กับพระราชบัญญัติการเนรเทศ พุทธศักราช
๒๔๙๙ นั้นได้มีผู้หลบหนี การควบคุมไป
บ้างหรือเปล่า และกรมตำรวจและกรม
อัยการได้ปฏิบัติการไปอย่างไร คือจับกุม
มา ฟ้องร้องดำเนินคดี สุาน หลบหนี การ
ควบคุม ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย อาญา
หรือเพียงแต่จับกุมมาควบคุมตัวไว้แล้ว จัด
การเนรเทศออกไปนอกราชอาณาจักร มิ
ได้ดำเนินการฟ้องร้อง สุานหลบหนี ที่ควบคุม
อันที่จริงประมวลกฎหมายอาญามาตรา
๑๙๐ ก็ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดหลบหนีไปใน
ระหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของ
พนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มี
อำนาจสืบสวนคดีอาญา มีความผิดและ
กำหนดโทษไว้ด้วย ส่วนผู้ที่ให้พยานหรือ
ซ่อนเร้น ก็กำหนดโทษ ไว้ในมาตรา ๑๙๒
แห่งประมวลกฎหมายอาญา คำว่า “คุมขัง”
ประมวลกฎหมายอาญาหมายความว่า คุม
ตัว ควบคุม ซึ่ง กักขัง หรือจำคุก ย่อม
นำไปใช้ได้กับกฎหมายอื่น รวมทั้งกฎหมาย
ว่าด้วยการเนรเทศด้วย ดังที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาว่า

บทบัญญัติในภาค ๑ แห่งประมวลกฎหมายนี้ให้ใช้ในกรณีแห่งความผิดในกฎหมายอื่นด้วย เว้นแต่กฎหมายนั้น ๆ จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กระผมจึงเห็นว่าน่าจะนำความที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับกับมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พุทธศักราช ๒๔๙๙ ได้ กฎหมายที่ว่าด้วยการเนรเทศนั้น ได้มีผู้หลบหนีการควบคุมไปบ้างหรือเปล่า อันนี้กระผมเองก็ไม่ทราบ จึงขอให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงถึงวิธีปฏิบัติใน เมื่อ ยังไม่มีการแก้กฎหมายฉบับนี้ และนอกจากนี้ กระผมใคร่ ขอยุ่ประทาน เรียบ ตาม ท่านรัฐมนตรีด้วยว่า รัฐบาลมีเหตุผลประการใดจึงไม่แก้ไข เพิ่มเติม มาตรา ๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๙๙ ที่บัญญัติไว้ว่า ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการจับ และควบคุมมาใช้บังคับโดยอนุโลม เพราะ เหตุว่าศาลไม่ยอมรับคำร้องขอเจ้าพนักงาน โดยอ้างว่าศาลไม่มีอำนาจจะนำ มาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับแก่บุคคล ที่ควบคุมตัวไว้เพื่อรอคำสั่งเนรเทศ กระผมจึงขอเสนอให้ รัฐบาล แก้ไข ความ ใน มาตรา ๖ วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติการเนรเทศ พุทธศักราช ๒๔๙๙ ไม่ทราบว่ามีรัฐบาลจะ

ชดช้องประการใดหรือไม่ เพราะไม่มีทาง จะปฏิบัติได้ เนื่องจากการเนรเทศนี้ ไม่ใช่โทษ ตาม ที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๘ ศาลจึงไม่สามารถ จะ นำความ ใน มาตรา ๑๗ แห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับได้ กระผมจึงขอความกรุณาท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวง มหาดไทย ได้โปรด กรุณา ชี้แจงเพิ่มเติมด้วย.

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ (รัฐมนตรี ช่วย ว่าการ กระทรวงมหาด

ไทย) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งใจถึงเรื่องการแก้กฎหมายเกี่ยวกับกาเนรเทศ ทางรัฐบาลใคร่ขอชี้แจงว่า เมื่อ พิจารณาการหลบหนีการเนรเทศนั้น ได้ปรากฏมีอยู่เสมอ ๆ แต่ว่าความที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติได้กล่าวแล้วว่าการ ตักความ ของเจ้าหน้าที่นั้น ก็เพียงแต่การติดตามตัว แต่ ว่าเมื่อตักความตัวมาได้แล้ว ทางเจ้าหน้าที่ ก็ไม่สามารถจะลงโทษผู้ที่หลบหนีนั้น ไปได้ อันนี้ก็เป็นช่องทาง อันหนึ่ง ที่ทำให้ผู้หลบหนีนั้นได้ใจ มีความกำเริบและพยายามจะ หลบหนีจากการควบคุมอยู่บ่อย ๆ เพราะ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นผลในทางที่บังคับ หรือลงโทษแก่ผู้หนีการควบคุม ใน เรื่องการเนรเทศนี้ ก็ จึงได้บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติอันนี้ แต่เดิมมาตาม

LI RT

กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้กำหนดความผิดฐาน หลบหนีที่คุมขังไว้ใน มาตรา ๑๖๓ ถึง ๑๖๕ โดยใช้คำว่าหลบหนีที่คุมขังโดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับผู้ที่หลบหนีที่คุมขังโดยชอบ ด้วยกฎหมาย นั้น คลุมไปหมดถึงผู้ที่ได้รับโทษ ทางด้านการปกครอง เช่นกฎหมายวิชาชีพ การกฎหมายวินัย ตำรวจซึ่งเหล่านี้ก็ต้องอยู่ในกฎหมายอาญา ในสมัยก่อนนี้ด้วย ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายอาญาใหม่ ในประมวลกฎหมายอาญาซึ่งกำหนดความผิดฐานหลบหนีที่ควบคุมไว้ ซึ่งกำหนด ใน มาตรา ๑๕๐ ถึง ๑๕๓ และมาตรา ๒๐๔, ๒๐๕ นั้น ได้กำหนดเอาไว้ว่าที่คุมขังตามอำนาจของศาลของพนักงานสอบสวนหรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาเท่านั้น จึงจะเป็นผู้ที่ถึงโทษได้ สำหรับการควบคุมการเนรเทศนั้นเป็นการควบคุม ตาม อำนาจในทางด้านการปกครอง ซึ่งเทียบได้กับการควบคุม ตาม กฎหมาย วิชาชีพ การ สมัย ก่อน และถ้าหากว่าเราจะกล่าว ใช้กฎหมายอาญาก็ไม่สามารถจะดำเนินการได้ จึงได้ขอแก้ไขเพื่อที่จะได้ ให้มีการ ลงโทษได้ใน กฎหมาย เนรเทศ

พดด้วงโท บรรดิธ เรื่อง.

ตระกูล : กระผมขอขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ที่ได้ชี้แจงข้อ

ข้องใจบางประการให้ทราบ แต่กระผมเกรงขอประทานเรียนว่าโดยเฉพาะ ข้อที่กระผมเสนอไว้ว่าในกรณีที่ถูกหมายมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๘๕ บัญญัติ เอาไว้ ว่าให้ นำ ความ ใน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการจับและการควบคุม มาใช้บังคับโดย อนุโลม นั้นกระผมได้กราบเรียนแล้วว่าอันนี้ศาลไม่สามารถจะรับบังคับบัญญัติได้ กล่าวคือเมื่อพนักงานสอบสวนควบคุมไว้ครบ กำหนด ๗ วันแล้ว อำนาจการควบคุมก็หมดไป ก็จำเป็นจะต้องไปยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งซึ่งโดยอาศัยความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาล ไม่อาจ จะรับ คำร้องของพนักงานสอบสวนและสั่งการได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ แล้วพนักงานสอบสวนก็ต้องนำตัวผู้ต้องหากลับมาควบคุมไว้ ซึ่งการควบคุมครั้งที่ ๒ เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ที่ถูกควบคุมเช่นนั้น อาจจะความใน มาตรา ๘๐ แห่ง ประมวล กฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ โดยยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งปล่อย เพราะการควบคุมครั้งที่ ๒ ไม่มีอำนาจจริง ๆ ทั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ แห่งกฎหมายเนรเทศวรรก ๒ นั้น คือหมคอำนาจไปเลยทีเดียว ดังนั้น กระผม จึง ได้ เรียน ว่า รัฐบาล ควร จะ ได้

LIART

พิจารณาแก้ไขความในวรรค ๒ เสีย ให้ปฏิบัติกันได้ ชันนี้ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้โปรดชี้แจงด้วยว่ารัฐบาลจะรับไว้ดำเนินการได้ไหม ที่กระผมเสนอมานี้ถึงจะไม่ใช้เรื่องในรูปแบบเรอูติ แต่ก็เสนอเสนอเพื่อประโยชน์ กับ พนักงาน ฝ่าย ปกครอง นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ นั่นแหละ จะได้สะดวกในการปฏิบัติราชการต่อไป

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่ามาตรา ๑๑๐ บังคับไว้เฉพาะพนักงานสอบสวน กระผมใคร่ขอประทานเรียนว่า คำว่าพนักงานสอบสวนนั้น รวมความถึงพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการเนรเทศมาตรา ๖ ได้ใช้คำว่า พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจที่จะไปจับกุมไว้ก่อนแล้วดำเนินการควบคุมตัวไว้ เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ รวมถึง พนักงานสอบสวน ด้วยเช่นนั้น ก็ให้ในความในมาตรา ๑๑๐ แห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับได้เช่นเดียวกัน

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย) : ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติที่เป็นห่วงเรื่อง อำนาจ ของ พนักงานสอบสวน แต่ที่ไม่ได้กำหนดเอาไว้เดิมก็เพราะ

ว่าเราไม่ได้กำหนดความผิดเอาไว้ ถ้าหากว่าได้แก่ตามที่รัฐบาลได้เสนอไปแล้ว ผู้หลบหนีนั้นก็เกิดความผิดขึ้น และเมื่อเกิดมีความผิดขึ้น การดำเนินการทางวิธีการ เช่น ในการฝากขัง ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ก็เป็นอันหมดปัญหาไป

พลโท วชิร พงศ์อนันต์ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติ การเนรเทศ ตาม ที่รัฐบาลเสนอ ต่อสภา ได้กำหนด ใน หลักการ และเหตุผลไปแล้วนั้น ความจริงนับว่าเป็นกฎหมาย ที่มีความ สำคัญ กฎหมายหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งในการแก้ไขกฎหมายนี้ก็อาจจะไม่เป็นผลดี อย่างไรก็ดีตามในความคิด เห็นส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นก็รู้สึก ว่า หมายความว่าถึงเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยมีทั้งในด้านกฎหมาย และในด้านการปฏิบัติความเรียบร้อยของทางราชการ และโดยธรรมดา ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมตามหลักการเนรเทศนี้ซึ่งมีมาแก่ พ.ศ. ๒๔๙๙ จะมีปัญหา อยู่ในบางประการ เช่นว่าจะมีข้อไหนเกิดขึ้นโดยไม่มีบทลงโทษ หรืออาจว่าผู้ร่างกฎหมายสมัยนั้น อาจ มีเจตนาเริ่มต้นในบางประการ ที่จะให้ใช้บทบัญญัติในกฎหมายอื่น หรือความในกฎหมายอาญามาใช้บังคับ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติ ได้อภิปราย ไปแล้ว นั้น อย่างไรก็ตามก็ในเมื่อเราไม่สามารถที่จะใช้กฎหมายบังคับ หรือใช้การให้การควบคุมผู้ที่อยู่ในการควบคุมตามกฎหมายว่าด้วย

LIERT

การเนรเทศนั้น ก็ จำเป็น จะต้อง มีการออกกฎหมายเหมือนกัน อย่างไรก็ตามแม้เราจะออกกฎหมายฉบับนี้ ไปแล้ว เพื่อ จะ ให้กฎหมายฉบับนี้มีประสิทธิภาพ หรือ ให้การปฏิบัติตามกฎหมายนั้นได้ผล ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะมีทาง ปฏิบัติอยู่หลายทางด้วยกัน จึงเรียนเป็นข้อสังเกตไว้ว่า กฎหมายนี้ได้ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๙ เป็นเวลาถึง ๘ ปี เราก็คงมาได้ถึงขั้นนี้ ไม่มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ และก็อาจจะมีการยุ่งยาก ในการปฏิบัติ ดังเช่น รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ ชี้แจง ไปแล้ว อย่างไรก็ตามก็มีข้อเท็จจริงอยู่ประการหนึ่ง ซึ่งเราอาจจะยอมรับกันว่า ระเบียบการควบคุมผู้ต้องขังหรือควบคุม ผู้ซึ่งจะต้องปฏิบัติปฏิบัติตามกฎหมาย ของประเทศนั้น อาจจะไม่รัดกุมพอ นี่เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ระเบียบการในการควบคุม ซึ่งเรา ก็อาจจะต้องวิจัยว่า ทำไมพวกเหล่านี้จึงพยายามหลบหนีไป ซึ่งเราก็คงทราบกันแล้วว่า ในการเนรเทศนั้น อาจ จะต้อง เนรเทศ ไปสู่ประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งบางทีก็มีชาวต่างประเทศเหล่านี้ก็ไม่พึงประสงค์ พอไปถึงอาจจะยิงเป้าเลย อะไรเหล่านี้เป็นต้น หรือว่าเมื่อไปแล้วก็ไม่สามารถกลับมาได้อีก อันนี้ก็เป็นที่ปัญหาที่สำคัญ นอกจากนั้นปัญหาในบางประการ หรือบุคคล บางประ-

เภทก็เป็นผู้ที่มีอิทธิพล ถึงแม้เราจะควบคุมประการใดอย่างไรก็ตามแล้วแต่ ก็มีการให้สินบน หรือ ตักสินบน ต่อ เจ้า หน้า ที่ และพยายามหลบหนีไปจนได้ นี่คือปัญหาที่ยังยากแก่กระทรวงมหาดไทยในปัจจุบัน ที่ข้าพเจ้า กล่าวมานี้ ขอเรียน เป็น ข้อ สังเกตเท่านั้นว่า นอกจากจะปฏิบัติตามกฎหมาย หรือมีบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว ระเบียบของทางราชการนั้นเป็นข้อที่สำคัญที่สุด ซึ่งอาจจะต้องพิจารณาในขั้นนี้ให้มาก เพราะฉะนั้นเมื่อเราไม่สามารถจะแก้ปัญหาโดยวิธีอื่น ก็ไม่สามารถจะยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเนรเทศได้ หรือไม่สามารถจะแก้ปัญหานี้ หรือว่าไม่สามารถจะใช้บทบัญญัติหรือความในกฎหมายอาญา มาใช้บังคับได้ก็ จำเป็น ต้อง ออกกฎหมาย ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายอีก ข้าพเจ้าขอ มติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIART

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

กำหนดการแปรญัตติกายในวันนี้
พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกายข้อบังคับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกายข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติกายข้อบังคับ
ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๖๖/๐๗ วันที่ ๑๐ ก.ค. ๐๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สว. ๐๕๐๓/๑๑๘๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๙ กรกฎาคม ๒๕๐๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ.

LIRT

กรารเวียน ประชาชนสภาวรั้งรัฐธรรมนุญ

ตั้งที่ส่งมาด้วย รั้งพระราชบัญญัติตั้งกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาดงยติให้เสนอรั้งพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. . . . ต่อสภาวรั้งรัฐธรรมนุญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอรั้งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาวรั้งรัฐธรรมนุญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบรั้ง พระราชบัญญัติ โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. . . .

หลักการ

โอนที่ดินทางสาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้แก่กระทรวงการคลัง

เหตุผล

เนื่องจากจังหวัดแพร่ได้วางผังเมืองชั้นในที่ดินราชพัสดุ ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่ และกำหนดให้ที่ดินนั้นในที่ดินดังกล่าว เป็นเนื้อที่ประมาณ ๘ ไร่ ๑ งาน ๕ ตารางวา โดยได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังยินยอมยกที่ดิน

LIRT

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ.

หลักการ โอน ที่ดิน ทางสาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของ แผ่นดิน ให้แก่กระทรวงการคลัง

เหตุผล เนื่องจากจังหวัดแพร่ได้วางผังเมืองขึ้นในที่ดินราชพัสดุ ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ และกำหนดให้ที่ดินนั้นในที่ดินดังกล่าว เป็นเนื้อที่ประมาณ ๘ ไร่ ๑ งาน ๕ ตารางวา โดยได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง ยินยอมยกที่ดินดังกล่าวให้เพื่อแลกเปลี่ยนกับทางสาธารณประโยชน์ในบริเวณ ที่ดินนั้น เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๘๙ ตารางวา ซึ่งเมื่อแลกเปลี่ยนที่ดินกันแล้ว จะทำให้นั้นกว้าง สวยงาม เป็น ระเบียบเรียบร้อย

และ ประชาชน ได้ได้รับความ สะดวกในการสัญจรไปมายิ่งขึ้น

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอมติของที่ประชุมเห็นว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :

ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาลจะเสนอส่ง คณะ กรรมการวิชาการสามัญหรือวิสามัญ

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการวิชาการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : มหาชาติไทย) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
ตุลาการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการสามัญ
ตุลาการปกครองพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน
**พลตำรวจเอก ประเสริฐ
รุจรวงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง**

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะ
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ
ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัด
พระนคร พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๐๖๗/๐๗ วันที่ ๑๐ ก.ค. ๐๗
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ สร. ๑๕๑๗/๒๗๖๕

สำนักงานนายกรัฐมนตรี

๕ กรกฎาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ
จังหวัดพระนคร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

LIRT

ด้วยคณะรัฐมนตรี ได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอให้โปรดนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. พิกิตติขจร**

(ถนอม พิกิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร เพื่อประโยชน์ของรัฐ

เหตุผล

โดยที่ขณะนี้รัฐยังไม่มีที่ดินมีอาณาเขตกว้างขวางและเหมาะสมพอที่จะใช้เป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้าไทยและสินค้านานาชาติ ก็มีการแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ของทางราชการ จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณที่ดินตามที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๐๖ ไว้แล้ว

LIRT

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินของวงเงิน ๕๐๐ ล้านบาท หรือมากกว่า ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลพวนมาก อำเภอบางกะชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....

แปลง หมายเลข เลขที่	เจ้าของหรือผู้ครอบครอง	ตำบลพวนมาก		ที่ดินตั้งอยู่		หนังสือสำคัญ				เนื้อที่ ที่ดินรวม	
		ตำบล	รังวัด	ตำบล	โฉนด	ที่ดิน ระบบ	โฉนดที่ เลขที่	หน้า ที่	งาน วา	ไร่	งาน วา
๑.	นางชัชวาลย์ นนทบุรี	พวนมาก	บางกะชี	พวนมาก	พวนมาก	๑ น ๖ บ	๑๕๖๓๔	๒๓๓	๒๑	๒๑	๓๐
๒.	นางวิมล พริตวัน นางชื่น เกตุอยู่ นางสมบูรณ์ เกตุอยู่ นายต้น นนทบุรี	บางกะชี	บางกะชี	พวนมาก	พวนมาก	๒ บ	๖๓๐๒	๕๑	๑๕	๑	๕๓
๓.	นางสุพิศ หิรัต นางวิมล พริตวัน นางวัฒนา ศักดิ์จิตต์	คลองคัน	พวนมาก	พวนมาก	พวนมาก	๒ บ	๖๓๐๑	๕๐	๑๕	๑๕	๑๕
๔.	นายธีรพัฒน์ นายธีรพัฒน์ นายธีรพัฒน์	พวนมาก	พวนมาก	พวนมาก	พวนมาก	๑ น ๑ บ	๑๕๖๓๓	๑๓	๑๖	๑๖	๔๐
๕.	นายธีรพัฒน์ นายธีรพัฒน์ นายธีรพัฒน์	พวนมาก	พวนมาก	พวนมาก	พวนมาก	๒ บ	๑๕๖๓๔	๑๑	๑๖	๑๖	๒๐

LIART

แปลง หมายเลข	เจ้าของที่ดิน	ที่ดินโฉนดอยู่		ที่ดินตั้งอยู่		หนังสือสัญญา			เบื้องต้นแปลง		เมื่อ หักวงเงิน			
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	โฉนด เลขที่	โฉนด ประเภท	วันที่	จำนวน	วันที่	จำนวน	
บ.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	หัวหมาก ใต้	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	บขบ ๒๒๘	๑ น ๑ อ	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
ค.	ร.ต.อ. สุทัศน์ โสภณเดชะ	สีม	พระโขนง	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
ด.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
๑.	นางสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
๒.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
๓.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
๔.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
๕.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔
๖.	นายสุ่ม โสภณเดชะ	สีม	บึงบัว	พระนครศรีอยุธยา	สีม	พระนครศรีอยุธยา	๒๖๖	๒๖๖	๓	๒๖๖	๒๖	๒๖	๓	๔๔

LIRT

นายสุนทร หงส์ตติสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษา
ราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐการ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระ
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้อง
ที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัด
พระนคร พ.ศ....

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ
จังหวัดพระนคร เพื่อประโยชน์ของรัฐ

เหตุผล โดยที่ขณะนี้รัฐยังไม่มี
ที่ดินที่มีอาณาเขตกว้างขวางและเหมาะสม
พอที่จะใช้ เป็นสถานที่ จัดงาน แสดงสินค้า
ไทยและสินค้านานาชาติ กับการแสดง
กิจกรรมต่าง ๆ ของทางราชการ จึงจำ
เป็นต้อง ออกพระ ราช บัญญัติเพื่อ เวนคืน
อสัง หาริมทรัพย์ ในบริเวณ ที่ดิน ตาม ที่ได้
ออกพระราช กฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินใน
บริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลหัวหมาก
อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร พ.ศ.
๒๕๐๖ ไว้แล้ว

หลวงประกอบนิติสาร : การ
เวนคืนที่ดินนั้น ถ้าเรากิจการรัฐธรรมนุญ
ที่บัญญัติกันมาแล้วในระยะเวลา ๓๐ ปี จะ
เห็นว่าในสมัยต่าง ๆ นั้นหลักการเวนคืนที่
ดินก็ได้ มีการ เปลี่ยน แปลง ไปหลายระยะ
แต่ว่าหลักใหญ่ที่เรายึดกันอยู่นั้นการเวนคืน

ที่ดินต้องเป็นเพื่อการสาธารณูปโภคเป็น
ใหญ่ นอกจากนั้นก็ในยุคหลังก็มีเวนคืน
เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินกรรมชาติ แล้ว
ก็เวนคืนเพื่อการทำประโยชน์ของรัฐโดย
ตรง และต่อมาเมื่อมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ศ.
๒๕๑๕ จึงได้เติมลงไปว่าเพื่อประโยชน์
อย่างอื่นของรัฐ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการ
หรือทฤษฎีในการเวนคืนที่ดินนี้ สิ่งนาน
วันก็ยิ่งหลวมขึ้นทุกที ๆ รู้สึกว่า โครม
เป็นรัฐบาลอยากได้ที่ดินของราษฎร ก็ออก
กฎหมายเวนคืนตามชอบใจ และก็ไปแก้
ถ้าแก้รัฐธรรมนูญได้ก็แก้ ถ้าแก้ไม่ได้
ก็แก้กฎหมายเวนคืน ด้วยอำนาจของสภา
หรือด้วยอำนาจปฏิวัติอะไรก็ตามที รู้สึก
ว่าหลวมกันขึ้นทุกที ๆ โดยเฉพาะร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ ฟังคุณ ๆ ก็บอกว่า
เพื่อประโยชน์ของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
ของรัฐนั้น อะไรในเหตุผลบอกว่า รัฐ
ยังไม่มี ที่ดิน ที่มี อาณา เขต กว้าง ขวางและ
เหมาะ สม พอ ที่จะ ใช้เป็น สถานที่ จัด งาน
แสดงสินค้าไทย และสินค้านานาชาติกับ
แสดงกิจกรรมต่าง ๆ ของทางราชการ จึง
ได้ขอเวนคืนที่ดินตามแผนที่ท้ายร่างพระราช
บัญญัตินี้ ทั้งในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นราษฎร
ไทยคนหนึ่ง ในฐานะที่เป็นสมาชิกแห่ง
สภานี้ และได้ยินได้ฟังมาจากราษฎรทั่ว ๆ

LIERT

ไป ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอความกระจ่าง
แจ้งจากรัฐบาลว่า มีความจำเป็นกัน
อย่างไร เพราะว่าเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า
ที่แล้ว ๆ มา เวลาเรา แสดง สินค้า ไทย นี้
สินค้าไทยไม่ได้มีมากมายล้นเหลือจนเกิน
ต้องการ การจะไปใช้ที่ต่งหลาย ๆ ร้อยไร่
เคยแสดงกันที่ตักหลังหนึ่ง ที่อยู่ในสวน
กุหลาบนี้ ซึ่งเทศบาลได้สร้างชั้นสมัยหนึ่ง
โดยแจ้งแก่ประชาชนว่า สร้างไว้เป็นที่
แสดงสินค้า แต่เสร็จแล้ว เขาก็ทราบดีว่า
ใช้ประโยชน์อะไร บอกกันตรง ๆ ว่าใช้
ประโยชน์การค้าเป็นส่วนใหญ่ เรามี
พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ เรา
ก็แสดงสินค้าที่เกี่ยวข้องกับพืช เราแสดงกันที่
สมาคมพ่อค้าไทยก็มี แสดงกัน แม้แต่ว่า
มีบริษัทบางบริษัทจัดขึ้น ไปเข้าที่สวนลม
แสดงสินค้าทั้งไทยและเทศก็มี ข้าพเจ้า
ก็ไม่เคยเห็นว่า การแสดงนี้ ต้องใช้
สถานที่เป็นร้อย ๆ ไร่ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว
ทั้งข้าพเจ้าเองและทั้งราษฎรทั่วไป ขอโทษ
ข้าพเจ้าไม่ได้ยินทุกคน แต่เท่าที่ข้าพเจ้า
ได้ยิน เขาเป็นห่วงกันว่า นี้อะไรกัน
การแสดงสินค้าไทยนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าแสดง
อย่างไร ๆ ที่ ๒๐๐-๓๐๐ ไร่ ถึงแผนที่
ท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ ใช้อย่างไรก็
ไม่หมด การแสดงสินค้านานาชาติ ข้าพเจ้า
ไม่คิดว่าเมืองไทยเรานี้ จะสามารถจัดที่

แสดงสินค้านานาชาติได้อย่างนิวยอร์กแฟร์
ซึ่งกำลังกระทำกันอยู่ในขณะนี้ แต่เขาทำ
อย่างไรก็ตามเถอะ เนื้อที่ก็เพียง ๒-๓
ตารางไมล์ ไม่ใช่หลาย ๆ ร้อยไร่ และ
การแสดงสินค้านานาชาติกันนี้ ถ้าจะทำให้
ถึงขนาด ที่นานาชาติเขาทำกันที่ใหญ่ยิ่ง
ในสมัยก่อน ในประเทศอังกฤษเคยมีที่
เวมเบลีย์จัดอยู่ที่เดียวขาดทุนล้านปอนด์
นิวยอร์กแฟร์นี้ ได้ข่าวว่าจะมีครั้งละ ๖
เดือน คือปีนั้นสุดเพียงเดือนตุลาคม
๖ เดือนแล้ว ไปก็อีกใหม่ปีหน้าอีก ๖ เดือน
แล้วก็เกี่ยวกับการแสดงนี้ เขาก็คาดคะเน
ไว้ว่าขาดทุนหลายล้านเหรียญ แต่ว่าเขา
ได้ประโยชน์ในทางการเผยแพร่สินค้าอเมริ
กันทั่วโลก ข้าพเจ้าว่า สินค้าไทยนี้เป็น
ที่รู้จักทั่วโลกอยู่แล้ว ก็ข้าว ไม้ ซึ่งเคย
มีมากก็น้อยลง ยาง ดีบุก ค่อไปก็อาจจะ
มีถั่วเหลือง มีผ้าไหมไทย อะไรอย่างนี้
ยังมองไม่เห็นจริงๆ ว่า ที่รัฐบาลจะต้อง
ไปลงทุนเวนคืนที่มากี่หลายร้อยไร่ ซึ่ง
เป็นราคาเท่าไร ข้าพเจ้าขอทราบจากรัฐ-
บาลด้วย ประมาณเท่าไรที่จะต้องเสียเงิน
รู้สึกว่ามันคุ้มกัน มีคนบางคนเขาคงซัก
สงสัยกับข้าพเจ้าว่า นี้อะไรอยู่เบื้องหลัง
หรือเปล่า ที่ข้าพเจ้าเรียนท่านประธานสภา
เช่นนี้ ไม่ใช่ข้าพเจ้าสงสัยไปด้วยข้าพ
เจ้าไม่อยากจะสงสัยอะไรทั้งนั้น ข้าพเจ้า

เป็นนักกฎหมาย สันนิษฐานทุกคน
 บริสุทธิ์ ทั้งนั้นแต่เมื่อพิจารณาแผนที่ย้าย
 ร่างพระราชบัญญัติแล้วเนื้อที่เวนคืนนี้ได้
 ชิดเส้นหนาเอาไว้ แสดงเขตที่ดินเอาไว้
 มีรายการย้ายร่างพระบัญญัติเอาไว้ ก็เป็น
 การบอกอยู่ในตัวว่า ที่ที่จะเวนคืนนี้หาได้มี
 เนื้อที่ติดต่อกันไม่ มีที่ที่คั่นอยู่เป็นอันมาก
 ประมาณเนื้อที่เห็นจะเท่า ๆ กัน ขอทราบ
 ว่าทำไมเป็นอย่างนี้ ที่เป็นคั่นเพราะว่า
 รัฐบาลไปซื้อที่ดินอยู่ระหว่างกลางไว้แล้ว
 ใช้ใหม่ และทำไมให้ซื้อเอาไว้ในเมื่อยัง
 ไม่ได้ปรึกษาหรือสภาหรือว่ารัฐบาลคิดว่า
 มีโครงการจะหาที่แสดงสินค้าเช่นนี้แล้วนึก
 ว่าราษฎรควรจะยอมขายให้ได้ด้วยสักซื้อไว้
 ครั้น ซื้อ ไปไปอีก เขาไม่ยอมขาย จึงมาขอ
 อำนาจเวนคืน ถ้าเป็นดังนั้นแล้ว ข้าพเจ้า
 ก็อยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า ทำไมทำ
 เช่นนั้น เพราะว่าการเวนคืนที่ดินนั้น
 ตามรัฐธรรมนูญทุกฉบับก็บอกแล้ว บอก
 ว่าเพื่อประโยชน์อะไรใดบ้างและต้องออกเป็น
 พระราชบัญญัติแล้วก็หมายความว่าต้องได้
 รับความยินยอมของสภาถึงจะเวนคืนได้ ก็
 การที่รัฐบาลไปซื้อที่ดินไว้ก่อน ครั้นซื้อ
 ไม่ได้ก็ขออำนาจสภา ข้าพเจ้าว่าเป็น
 การคล้าย ๆ กับผู้มัดสภาเข้าไปครั้งหนึ่ง
 เป็นการยากแก่สภาเหลือเกิน ถ้าจะไม่

อนุมัติที่ซื้อไว้แล้วทำอย่างไรเสียเงินไปแล้ว
 ถ้าอนุมัติก็รู้สึกว่าคุณก็บีบ ทำให้ไม่ตั้งหลัก
 ไว้ว่าเมื่อจะเวนคืนต้องขออนุมัติสภาเสีย
 ก่อน ให้สภาออกพระราชบัญญัติเสียก่อน
 เมื่อออกพระราชบัญญัติแล้วตามพระราช
 บัญญัติเวนคืนนั้นคือไปตกลงราคากับ
 ราษฎรโดยอาศัยหลักว่าราคาที่จะให้เป็นค่า
 ชดเชยนั้นจะต้องอิงหลักราคาในขณะที่ยออก
 พระราชกฤษฎีกาหรือออกพระราชบัญญัติ
 แล้วแต่กรณี ที่นี้ที่เป็น ๆ มาแล้วในเรื่อง
 พระราชบัญญัติเวนคืนทุก ๆ ฉบับนี้ก็ไป
 เจริญปรองคองกัน โดยมากกว่า ๕๐
 เปอร์เซ็นต์ ราษฎร เป็น ฝ่าย เสียเปรียบ
 เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นก็ตั้งราคา
 ให้น้อยเสมอ เรียกว่าซื้อของสำเพ็งก็ต้อง
 ต่อดอกกันไว้ก่อน เสร็จแล้วราษฎรโดย
 มากแก็ไม่มีปัญญาที่จะไปใช้วิธีการตั้งอนุ
 ญาโตตุลาการขึ้นมาชี้ขาดเรื่องราคา เพราะ
 ว่าการตั้งอนุญาโตตุลาการนั้นทุก ๆ ครั้ง
 ต้องเสียเงินจึงจะได้ตามราคาที่เราตั้งซึ่ง
 ๕๔ เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ แม้แต่ตั้งอนุญา
 ตตุลาการก็ตาม เสร็จแล้วก็เสียเงิน เสียค่า
 ทนาย เสียค่าอนุญาโตตุลาการฝ่ายที่ชนะตั้ง
 เสียค่าผู้ชี้ขาดอะไรเหล่านี้ เพราะฉะนั้น
 โดยมากราษฎรก็ต้องซื้อความจำขาย หรือ
 บางคนอาจจะเกรงกลัวว่ามีของราชทรัพย์
 เลยต้องยอม เรื่องเป็นอย่างนี้ หลักรัษฎ

คือควร จะต้อง รับอนุมัติ จากสภา เสียก่อน แล้วจึงไปดำเนินการเจรจากับราษฎร ไม่ใช่ไปซื้อ ก่อนตาม อำนาจแล้ว พอ ซื้อไม่สำเร็จก็ติดอยู่ไว้สองไว้ สิบไร่ ร้อยไร่ ก็มาขออนุมัติสภา เฉพาะที่ติดขัด ซึ่งข้าพเจ้าสงสัยอย่างยิ่ง ในกรณีว่าจะเป็นดังนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความห่วงใย ๆ ในเรื่องความไม่พอใจของราษฎรต่อรัฐบาล เพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะกินแลกลบทุกคนกินข้าวด้วยกันทั้งนั้น รัฐบาลทำอะไร ๆ รัฐบาล และเมื่อรู้มาก ๆ เข้าแล้ว ก็มีปฏิกิริยาสิ่งอะไรที่ได้มีปฏิกิริยาที่ไม่ควรจะเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ เวลานี้ปฏิกิริยาก็มีมากอยู่แล้ว ทั้ง ๆ ที่คนส่วนมากหรือพวกเราส่วนมากที่นั่งอยู่นี้ไม่รู้เรื่องก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งไรที่ไม่ควรจะทำให้เกิดปฏิกิริยาที่ไม่ควรจะทำ

ในประการที่ ๒ หรือจะเป็นที่ ๓ ที่ ๔ ข้าพเจ้าไม่ได้อธิบาย ข้าพเจ้าขอถามว่าที่ที่จะเวนคืนนี้มองดูตามแผนที่แล้ว ดูไม่ออกเลยว่าเป็นจากถนนสุขุมวิทเท่าใด มีแต่ลูกศรชี้ไปสู่สุขุมวิท และจริงหรือไม่ว่าจะมีถนนเพชรบุรีซึ่งเวลานี้หยุดอยู่แค่เอกมัย จะตัดต่อไปโดยเสียดที่ที่เวนคืนนี้ และ เมื่อ ตัด เียดแล้ว จะ ท่าง อีก เท่าไร เพราะข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเวนคืนที่ที่เป็นทุ่งนา มา แล้วก็อยู่ใกล้ลิบบัน การคมนาคม

ไม่สะดวกไปทั้งนี้แสดงสินค้า แล้วมนุษย์อะไรจะไปชม อย่างที่ข้าพเจ้าต่างประเทศเลย คนไทยก็ไม่ไป เพราะว่ากรมคมนาคมไม่สะดวกหรือไกลอย่างนี้ และเราทราบอยู่แล้วว่าการแสดงที่กินไปทุกอย่างมากที่เห็นสองหน เขาไม่ไปทุกวันหรือออก แสดงสินค้าไม่ใช่แสดงมหรสพจะไปกินเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นที่ทรงนี้มีความเหมาะสมอย่างไร โปรดอย่าลืมตอบว่า ทั้งหมดมีร้อยไร่ด้วย และจะสร้างเป็นอะไรในระหว่างที่ไม่มีการแสดงสินค้า จะใช้ประโยชน์อะไร และประโยชน์ที่จะขึ้นในระหว่างที่ไม่แสดงนั้นเป็นประโยชน์ของรัฐในทางใด เพราะว่าในแง่พิจารณาของสภา ข้าพเจ้า เชื่อว่า มองไม่เห็น อย่าง แจ่มชัดจริง ๆ ว่าเพื่อประโยชน์ของรัฐนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีอะไรแอบแฝงราษฎร เวลาเวนคืนที่ไหนมีข้าพเจ้าจะคัดค้านที่ไหนเป็นที่รู้จักอยู่แล้ว มักจะมีผู้ไปซื้อที่ดินกักไว้ก่อน โดยเฉพาะที่นี้ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจผิด ความดำริริเริ่ม ๆ ตั้งแต่รัฐบาลชุดก่อนไม่ใช่รัฐบาลชุดนี้ ยิ่งทำให้ผู้คนสงสัยกันใหญ่กว่า มีผู้ยิ่งใหญ่ใครบ้างที่ไปกักซื้อที่ไว้แถว ๆ นั้น เพราะว่าจะเจริญต่อไป นี้ขอให้ช่วยซัดความข้องใจเหล่านี้ให้หมดเรื่อง แล้วถ้าข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นประโยชน์ของรัฐจริง ข้าพเจ้าพร้อมจะยกมือ อย่างสุดแขนทีเดียว

LIRT

ถ้ามีข้อข้องใจแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้า
จะบาป ถ้าข้าพเจ้ายอมยั้ง

ในประการสุดท้าย เมื่อข้าพเจ้า
ได้รับ แกร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
ข้าพเจ้าได้พยายามคิดทบทวนเรื่องนี้กับผู้
ที่เกี่ยวข้องอยู่บ้าง ก็ได้เรื่องมาเรื่อง
หนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าเป็นห่วงบางที่ท่านนายกรัฐมนตรี
เรื่องเตรียมเรื่องอาจจะยังไม่ทราบก็ขอให้ทราบ
ไว้ด้วยว่า ครั้งที่ไปเที่ยวซื้อที่ดินในส่วน
ที่ชายๆ ที่ไม่เวนคืนบางแปลงซื้อไปแล้ว
ผู้ที่ขายๆ ทั้งที่ไม่เต็มใจ เวลานี้รู้สึก
ว่าถ้าไม่ขาย รู้สึกไม่ปลอดภัยหรือมีอะไร
ขึ้นมา นี่เขามีข้อข้องใจอยู่อย่างหนึ่ง ชี้
เขาไปก็ไม่หมดคดี ถึงจะเวนคืนก็ไม่หมดคดี
ของเขา เอาแต่ตอนที่ประกาศนิตินเท่านั้น
เมื่อเวนคืนเสร็จแล้ว ซื้อไปเสร็จแล้วที่
ของเขาที่ออกถนนได้เขาก็ออกไม่ได้ที่เขียน
ว่าถนนสายพระโขนง—คลองตัน—บางกะปิ
เขาออกไม่ได้ ถ้าทำที่แสดงสรรพสินค้า
หรือจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ ก็จะต้องมีรั้ว
รอบขอบเขต เสร็จแล้วก็ไม่ให้เขาผ่านอีก
ที่ของเขาที่จะเป็นทุกถล่ม เขาเคยร้องว่า
อย่างไร เขาออกไม่ได้จะทำอย่างไร ก็ได้
รับคำ ตอบว่า เขาเป็น เพียง เจ้าหน้าที่ที่จะ
เวนคืนที่จัดซื้อ ส่วนเรื่องออกได้ก็ออกไม่
ได้อีกเรื่องหนึ่งนั้นเขาไม่รู้ นี่ละครับ
ท่านประธาน ถ้ารัฐทำการอย่างวิธีนี้ถ้า

เรียกว่า ไม่เข้มงวด ราษฎร แล้ว จะ เรียกว่า
อะไรกัน ชื่อที่ซื้อเขาไม่หมด ชื่อประหน้า
อย่างกับพ่อค้าที่บางกะปิสมัยก่อน ประหน้า
ปัทมหออกไม่ได้ที่หลังคองชายดุก ๆ นะ
อย่างนี้ไม่ไหว เพราะฉะนั้นนายกรัฐมนตรี
อาจจะไม่ทราบเรื่องนี้ เรื่องของผู้ย่อย
ทั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเรียนตาม
โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรี เพราะ
ว่าเป็นหัวหน้ารัฐบาลคนอื่นจะตอบเสียง
ไปเสียงมาว่า ถ้าได้เวนคืนเช่นนี้แล้วที่
เขาถูกตักไปอยู่ข้างหลังที่เคยเป็น เจ้าของ
เคียนเคียวที่เขาออกไม่ได้ จะมีทางทำ
อย่างไร กรุณาอย่างไร ให้เขามีทางออก
ได้หรือไม่ มิฉะนั้นจะกลายเป็นรัฐบาล
เข้มงวดราษฎรเรื่องเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้า
ขอความ กระจางแจ้ง ขอให้ตอบทุกข้อทุก
กระทง

จอมพล ถนอม กิตติขจร

(นายกรัฐมนตรี): สำหรับเรื่องที่ทำ
สมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจ ว่า ฝั่งพระราชบัญญัติ
เวนคืนที่ดินที่หัวหน้ากรมเพียงจัดแสดงสินค้า
นางสาวศิรินทร์ยา กรุงเทพฯ ผมในฐานะ
ที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลและเคยเป็นประธาน
กรรมการเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน สมัยรัฐบาล
ที่แล้วมา จึงขอแถลงในที่นี้ด้วย สำหรับการ
การเวนคืนที่ดินในที่แห่งนี้เราไม่ได้มีอะไร
เป็นเรื่อง หลังจากเลยแม้แต่สัก นึก เกี่ยว

LIART

เป็นเรื่องที่เราได้รู้จักการศึกษาค้นคว้าให้มีการแสดงสินค้านานาชาติในประเทศไทยขึ้นอย่างเช่นประเทศอื่นเขาแสดงกัน อย่างชัดเจนเขามีการแสดงกันอยู่ที่สหรัฐอเมริกา การแสดงสินค้านานาชาตินี้ เราจำเป็นต้องใช้พื้นที่ไม่ใช่บ่อย อย่างที่ท่านพูดมาเองเมื่อกี้ว่า ในต่างประเทศเขาใช้กันประมาณ ๑ ตารางไมล์หรือ ๒ ตารางไมล์ ขอให้คิดว่า ๑ ตารางไมล์ประมาณเท่าไรแล้ว แต่ว่าของไทยเราที่ที่จะแสดงคราวนี้เราต้องการที่ประมาณ ๕๐๐ ไร่เท่านั้น เพราะฉะนั้น ไม่ใช่มีมากอะไรเลย ถ้าเปรียบเทียบกับต่างประเทศ ส่วนที่ในวังพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ จึงได้มีเป็นแห่ง ๆ ไม่ใช่ติดต่อกัน โดยที่รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าเราไม่อยากจะออกร่างพระราชบัญญัติเวนคืน ถ้าเราสามารถจะซื้อโดยตรงจากประชาชน ซึ่งมีการตกลงโดยสะดวกแล้ว สักก็จะเป็นทางที่ดีกว่าการเวนคืนที่ดิน เมื่อเราได้จัดการซื้อโดยติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรงแล้ว ถ้ารายไหนไม่สามารถที่จะตกลงกันได้ ถึงจะไล่เวนคืนที่เสนอมานี้ สำหรับที่ที่ท่านว่าบางแห่งเราได้ซื้อไปจนเอาเฉพาะคอนกรีตส่วนคอนกรีตไม่ซื้อ อันนี้ก็เพราะเราได้กำหนดเขตพื้นที่ที่เราจะใช้แสดงสินค้าชาติ เราควรจะใช้เขตแค่ไหน เมื่อไป

สุดเขตที่ตั้งถาวรแล้ว ต่อไปเราก็ไม่ได้ซื้อสำหรับที่เจ้าของๆ ที่อยู่คอนกรีตพื้นที่ที่เราเลิกซื้อไปแล้วนั้น เมื่อเราได้ทำพื้นที่สำหรับแสดงสินค้าชาติแล้ว ภายในนั้นจะมีถนนหลายสาย ผู้ที่อยู่ข้างหลังก็สามารถที่จะใช้ถนนในพื้นที่แสดงสินค้าชาติได้ เช่นเดียวกับที่สวนลุมพินีในขณะนี้ก็เป็นอาณาเขตมีขอบเขตที่แน่นอน แต่ว่ามีถนนหลายสายตัดผ่าน แต่ว่าราษฎรก็สามารถที่จะใช้ถนนสายนั้นได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นกรณีเดียวกับราษฎร หรือเจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างหลัง ซึ่งเขาไม่สามารถจะออกถนนใหญ่ได้โดยสะดวกสำหรับเรื่องที่จะตัดถนนเพชรบุรีต่อไปนั้น ไม่ใช่ที่เราจะตัดถนนก่อน แล้วเราจึงจะเลือกซื้อที่ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะจะเป็นอย่างที่ท่านสงสัยว่า รัฐบาลจะตัดถนนใหญ่ก็ไปพยายามหาซื้อที่ บางคนอาจจะไปซื้อที่เพื่อการค้าเพื่อทำกำไรอะไรเช่นนั้น แต่ที่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เราได้ไม่เลือกที่ว่าการจะเป็นพื้นที่ เห็นว่าจะมีทางไปสู่พื้นที่อันนี้ได้หลายทาง คือทางหนึ่งเข้ามาจากทางพระโขนง ทางหนึ่งเข้ามาจากทางลวดพร้าว อีกทางหนึ่งถ้าเราสามารถก็ถนนเพชรบุรี จากซอยเอกมัยไปบรรจบถนนที่มาจากพระโขนงได้เป็นระยะเพียงอีกหนึ่งกิโลเมตรเท่านั้น ก็จะทำให้การที่จะไปได้

พื้นที่ที่จะแสดงสินค้านานาชาติได้สะดวก ทั้งสามทาง ซึ่งจะทำให้ผู้ซื้อไปดูการ แสดงสินค้านานาชาตินั้นไปได้โดยสะดวก ไม่เป็นระยะทางที่ไกลนัก ด้วยเหตุนี้เอง ทางรัฐบาลจึงได้ดำเนินการมาตามลำดับที่ ตามได้เรียนชี้แจงมานี้และการเวนคืนที่ดิน อันนี้เราไม่ได้มีหลังลางอะไรเลย ขอเรียน ด้วยความจริงใจ

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณท่าน นายกรัฐมนตรีที่ให้ความ กระจ่างบางประการ แต่ว่าไม่หมดตามที่ ข้าพเจ้าได้ถามไว้ ขอความกรุณาทราบว่า ในการเวนคืนครั้งนี้ที่ซื้อไปแล้วเป็นเงิน เท่าไร คาดคะเนว่าจะต้องเสียค่าชดใช้แก่ เจ้าของที่ดินที่จะเวนคืนนี้อีกประมาณเท่าไร รวมทั้งสิ้นเท่าไร จะต้องใช้จ่ายในการ ที่ทำ ที่ซึ่ง เป็นที่นา อยู่เวลานี้ให้เป็น ที่อ เหมาะสมแก่การที่จะใช้เป็นที่แสดงสิ อักประมาณเท่าไร และการแสดง จะเริ่มมีเมื่อไร และมีกี่ปีครั้งหนึ่ง หวัง แสดงแก่ตำรวจนั้นจะใช้จ่ายเงิน ว่าจะมีทำไรเท่าไร ระบุว่า สิณาค่า ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าท่านนายก ใช้แสดง แล้วจะใช้ที่ดินเหลืออยู่ กรุณาบอกว่าจะไม่มีไปประกอบยัติ มตอนหลังก็เป็นพื้น สวน สาธารณ ว่า สวน ลุม พืชไม้ให้ผ่าน จึงขอ กลางคืนจรด

เรียนไว้ด้วยว่าสำหรับที่ดินกรุณาอย่าให้เป็น เช่นนี้ ท่านนายกก็กรุณาบอกเราว่า ที่คิดจะมีการแสดงสินค้านั้นเพราะว่าต่างประเทศ เขาขอ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นประเทศไทย ได้รับเกียรติอย่างยิ่งเมื่อเป็นอย่างนี้ ถ้า เหตุผลแต่เพียงว่าต่างประเทศเขาขอแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่พอ ต้องเป็นที่เรา เห็นว่า เขาขอ การประกวดหรือจัด การแสดงสินค้านี้ จะเกิดประโยชน์ ทั้งทางตรง อ้อมแก่ประเทศไทย จะทำ ให้คนมาเที่ยวประเทศไทย ทำให้เงิน หลังไป ถ้าประเทศ ทำให้สินค้าไทยนี้ขาย ดีขึ้น แก้อะไรเหล่านี้ด้วย และขอ ขอบประคองยัติตอบว่า ระหว่างที่ ได้ใช้เป็นที่แสดงสินค้านี้ ใช้ประโยชน์ อะไรสำคัญที่สุดและเป็นประโยชน์ของรัฐ หรือไม่ เราจะได้ดูกันในระหว่างนั้น เพราะ ความจริงในการแสดงครั้งหนึ่ง ๆ นี้รวม ประโยชน์ของรัฐเราที่ยอมรับว่าประโยชน์ ของรัฐละ แต่ว่าระหว่างที่ไม่แสดงนี้ ประโยชน์ของรัฐอย่างไร เพราะไม่ได้ เขียนมาในนี้ ที่จริงควรจะเขียนมา ถ้าไม่ เขียนแล้ว รู้สึกว่าส่วนมากจะไม่ใช้ประโยชน์ของรัฐ ประโยชน์ของรัฐส่วนน้อย แสดงครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นจะเป็น เดือนสองเดือนก็ถ้าจะเสร็จ ประการสุดท้ายขอแก้ความข้องใจของข้าพเจ้าและของ

LIRT

คนที่หลายว่า สอนลมพินี่นี้เนื้อที่ทำอะไร
ข้าพเจ้านับฐานะนั้นก็ไม่ได้ แต่รู้สึกว่าจะเกินहार้อยไว้ ทำไม่จึงใช้ไม่ได้ เรามีงานรัฐธรรมนุญมาเมื่อก่อน ๆ นี้อย่างหุหร่า ผู้คนเป็นแสน ๆ เข้าไป ยิ่งกว่าที่จะไปดูการแสดงสินค้าไม่ว่าจะครั้งไหนเสียอีก ทำไม่เราทำได้ แล้วถ้าจะสร้างตึกถาวรขึ้นมาเพื่อแสดงสินค้าแล้ว ก็จะช่วยให้สวนลมพินี่มีศรีสง่ายิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งนายกเทศมนตรีคนแล้วคนเล่าว่าจะปรับปรุงเอาทีอะไร ๆ ไปปลูก เสร็จแล้วก็เหี่ยวแห้งไม่รู้จักโตกันอยู่อย่างนี้ เรายังจำกันได้ว่าพวกเราในหนุ่ม ๆ อยู่ครั้งเมื่อเป็นทุ่งสาธาดง แล้วเป็นสวนลมพินี่ เดี่ยวนี้ก็ขึ้นนึกเดียวกับที่ไม่ใช่เป็นนาเท่านั้น แต่บางครั้งอาจไม่ใช่เป็นนาเป็นบ่อไปเลยท่านนายก

นายสนทร หงส์ศตรมภ์
(**รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง การ คลัง รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจ**) : กระผมได้เป็นผู้เสนอร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ โดยให้หมวกใบที่ ๒ คือหมวกรักษาการแทนรัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง เศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องรักษาราชการตาม พระราชบัญญัติ ฉบับนี้อยู่ด้วย ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงในประเด็นสำคัญ ๆ ไปแล้ว แต่เท่า

ที่ท่าน สมาชิก โคกกล้า คือ ยังไม่ ครบถ้วน เพราะฉะนั้นกระผมก็จะได้อธิบายเพิ่มเติมประเด็นที่สำคัญที่สุดซึ่งรู้สึกว่าคุณสมาชิกจะเป็นห่วง และผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านแล้วก็ทำให้ผมหาแนวระลึกลงข้อโต้แย้งและข้อวิพากษ์วิจารณ์และ ข้อ อภิปราย กันในคณะรัฐมนตรีชุดนี้เอง ผมเองก็เป็นคนหนึ่งซึ่งตามขึ้นมา ก็สวนลมพินี่เราก็มียุแล้ว สราญรมย์เราก็มียุจะเป็นการเพียงพอหรือ ในฐานะที่เราเป็นเรื่องที่จะต้องพัฒนาการเป็นอันมาก ถึงแม้ว่าเรื่องการเงินของเราจะดีขึ้นพอสมควร แต่เรื่องที่จะต้องจัดทำและต้องใช้จ่าย การเงิน ก็ยังมีอีกมากหลายเหลือเกิน เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งเราเป็นห่วงกันอยู่แล้ว ทางคณะรัฐมนตรีจึงได้ให้กระทรวง เศรษฐกิจและให้ฝ่ายที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องไปสอบสวนกันดูอีกครั้งหนึ่งซึ่งว่า การที่เราจะดำเนินการในเรื่องนี้จำเป็นที่จะต้องใช้ที่มากมายกว่าสวนลมพินี่หรือสวนสราญรมย์หรือไม่ เราก็ไปจนบัญญัติว่าเมื่อเราได้ สอบสวน กันอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ก็ปรากฏว่า สวนลมพินี่ก็ดี สราญรมย์ก็ ไม่เป็นกลางเพียงพอ แต่ประการใดเลย ผมรู้สึกปลาบใจมากที่ท่านสมาชิกผู้มีความรักใคร่ กระเนเนื้อที่ของสวนลมพินี่ผิดหลายไปมาก คือว่าสวนลมพินี่ทั้งหมดประมาณ ๑๐๐ ไร่ เวลา

LIART

ก็อย่างที่เราอยู่กับเจ้าว่ามีโรงไฟฟ้าไปอยู่ที่นั่น มีอะไร ๆ ดาวอยู่แล้วเกะ ๆ กะ ๆ เป็นการลอยเสียหลายไปเต็มที เป็นเนื้อที่หน้าเสียก็มาก เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าจะได้มีการแสดงสินค้าเฉพาะของเราเองในสวนลุมพินี เท่าที่เรามี ประสบการณ์ มากก็ปรากฏว่าดีคับแคบการจราจรไม่สะดวก เมื่อสมัยสมเด็จพระมงกุฎเกล้า ๆ ท่านได้ดำรงตำแหน่ง พวกเราท่านสมาชิกเองก็ยังไม่แน่นอนอยู่ในขณะนั้นตั้งนึกว่า นี่มันเหมาะจริง มันไกลกว่าจะไปถึงกันนั้นได้ไม่ค่อยมีรถมีรา เคียงวันเราก็อยู่กับอยู่แล้ว ว่าถ้าเราจัดทางใหม่ ขึ้นที่ สวนลุมพินี ที่โรงรถก็ทำจราจรหัวในที่เดียว ที่กระผมเรียนนี้ก็เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า ความเป็นจริงเราได้คิดในเรื่องนั้นอยู่แล้วว่าสำหรับเนื้อที่ที่จะเวนคืนบวกกับ เนื้อที่ที่เรา ซื้อมาได้ด้วยความยินยอมตกลง ด้วยดี ของ เจ้าของเนื้อที่นั้นรวมเบ็ดเสร็จก็ประมาณ ๕๐๐ ไร่ ความจริงเมื่อสำนักงานอีกาเพ่ เขา มาทาบถามเราเขาได้เคยแนะนำว่าควรจะมีเนื้อที่มากกว่านี้ด้วยซ้ำแล้วเราก็ได้ไปศึกษานวดดูแล้วว่าถ้าเราเอาตามเขา เราจะต้องจ่ายเงินถึง ๑๕๐ ล้านบาท เบ็ดเสร็จซึ่งเราก็เห็นว่าเป็นตัวเลขซึ่งเราไม่สามารถจะรับได้ ถึงแม้ว่าเราจะเป็นสมาชิกที่คิดหนึ่งของสหประชาชาติก็ตาม... เราจึงได้พยายามตัด

ตอนกันลงมา ในที่สุดก็ถือเสียว่าเราเอาเฉพาะที่ จำเป็น และที่ จะเป็น ประโยชน์จริง ๆ ก็เลยตกลงมาประมาณ ๕๐๐ ไร่ จำนวนเงินที่จะต้องจ่ายทั้งหมดเพื่อการนี้ประมาณ ๕๐ ล้านบาท เป็นเฉพาะที่และปรับปรุง ตัด ถนน อะไรต่อ อะไร ต่าง ๆ ประมาณ ๑๕ ล้านบาท ที่เราจ่ายไปแล้วสำหรับเป็น ค่าที่ดิน ที่ทางราชการ ได้ยินดี ขายให้แก่เราโดยไม่ต้องเวนคืนนี้ ประมาณ ๖ ล้านบาท ทางกำลังของงบประมาณ ความเป็นจริงผม ก็มี ส่วนเกี่ยวข้องอยู่มาก เราก็คิดว่าประมาณปี ๒๕๑๕ งานนี้ถึงจะได้เริ่ม เราก็ยังคงมีเวลาที่จะผ่อนการตั้งงบประมาณของเราเป็นระยะ ๆ ไป ซึ่งจะไม่เป็นภาระแก่การเงินของเราเกินควร กระผมยินดีมากที่ ท่าน สมาชิกได้ เป็น หัว ในเรื่องนี้ เพราะว่า เป็น ความบริสุทธิ์ของคนจำนวนมากที่เกี่ยวข้อง แต่ว่าความเป็นจริง โดยเฉพาะประเด็นที่ท่าน ถาม และ กระผมเองก็คิดใจมาก ก็คือว่าเอาละ สมมติว่าเท่าที่เราคำรยูนี่พอสมควร สำหรับ การที่จะแสดงสินค้านานาชาติ ควบกับการแสดงสินค้าของเรา แต่ว่าเมื่อเสร็จการแสดงสินค้าแล้วใช้ประโยชน์อะไรบ้าง อันนี้เป็นจุดหมาย และเป็น ข้อถามที่ กระผม เห็นว่า เป็น เรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง และถ้าผมเป็น

LIRT

สมาชิกก็จะตามที่เกี่ยวข้อง เราได้คิดอย่างนั้นเหมือนกัน และก็มาก็คือว่าเวลานี้สนามเมืองของเราประชากรชาวไทยของเราเพิ่มขึ้นปีละ ๓ เปอร์เซ็นต์กว่าทั้งกรุงเทพฯ ทั้ง ๆ ที่ถนนเพชรบุรีก็กว้างขวางมหาศาล พวกเราขับรถผ่านเพชรบุรี ตอนเช้า ตอนเที่ยงก็ติดกันอืดๆคั่งๆ ประโยชน์อันแรกอันหนึ่งก็คือ กระจาย ความ แอ็ค ออกไปประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ในกาการค้าของเราที่เราจะไม่ใช้ เพื่อการ แสวง สิ้นค้า นานาชาติเพียงกราวให้กราวเดียว เราดำริไว้ว่า จะ สร้าง อาคาร ดาวร ที่จำเป็น และเหมาะสมในที่ที่เราจะ จัดสรร เพื่อ เป็นที่สำหรับกรแสวงสิ้นค้านานาชาติหรือสิ้นค้าของเราเองซึ่งจะใหญ่โต อิ่งขึ้น เป็น ลำดับ โดยไม่ต้องไปลงทุนสร้างอาคารหรือลงทุนเป็นการใหญ่ทุกกรราว นอกจากนั้นทาง ธรรมชาติ ก็มี ส่วน ในการ เป็น ธรรมชาติ เอเซียเกมอยู่ด้วย เราก็เลยไปปรึกษา ท่านนายกรัฐมนตรีว่าไหน ๆ เราก็จะเป็น เจ้าภาพเอเซียเกม ซึ่งเราจับ ปาก กับเขา แล้ว ซึ่งจะมีใกล้ ๆ เคียง ๆ คือใน พ.ศ. ๒๕๐๘ เหมือนกัน เราน่าจะบวกประโยชน์ของการแสวงสิ้นค้านี้เข้าไว้ กับ ประโยชน์อย่างอื่นของเราด้วยจะมีดีหรือ ซึ่ง ธรรมชาติอันดีที่จะกราบเรียนให้ท่านสมาชิก

ทราบว่า เวลาที่เราได้ไปดูที่สำหรับที่จะเอาอาคาร บาง อย่าง หรือ สนาม กีฬา บาง อย่างซึ่งจะจำเป็นสำหรับที่เราจะมีหรือจัดสรรขึ้นใหม่ เพิ่มเติมจาก ที่ปทุมวัน เพื่อให้ การแข่งขันเอเซียเกมได้เกิดขึ้นโดยสะดวกสบาย สิ่งแรกที่เราจะเอาไปไว้ที่นั่นก็คือ indoor stadium ซึ่งเป็น indoor stadium ที่ค่อนข้างใหญ่ จุคนได้ประมาณ ๑๒,๐๐๐ คน และก็จะเป็นที่ซึ่งเมื่อเราสร้างเสร็จแล้ว หลังจากได้มีเอเซียเกมเสร็จแล้ว ก็จะเป็นที่ที่พวกเรา โรงเรียน มหาวิทยาลัย ต่าง ๆ หรือแม้แต่การแข่งขันระหว่างภาค แบคมินตันก็ดี เทนนิสก็ดี ออโรลก็อะไรก็ดี บาสเกตบอลก็ดี จะเข้าไปใช้ที่นั่นได้สะดวกสบายอย่างยิ่งก็ด้วย และจะเป็นที่ที่ไฮโดรโคซเซชันหน้าชุดของเราด้วย และในขณะเดียวกันในบริเวณใกล้ ๆ เคียงกันนั้น เราก็จะสร้างสนามฟุตบอล สนาม เทนนิส อะไร คือ อะไร เพิ่มเติม ขึ้น สรุปลงแล้วก็หมายความว่าประโยชน์อีกอย่างหนึ่งซึ่งธรรมชาติเห็นว่า เป็นประโยชน์สำหรับ พวกเรามาก เพราะเวลานี้กรุงเทพฯ ก็ อัดแอ ลุมพินีก็ สนามหลวงก็ อีไร ๆ ที่พักผ่อนหย่อนใจที่พวกเขาจะไป นั่งเล่นกันบ้าง เวลานั้นก็ไม่ค่อยจะมีแล้วในบริเวณใจกลางเมืองนี้ นี่แหละจุดประสงค์อีกอัน

LIRT

หนึ่งที่ผมเห็นว่าประโยชน์สำคัญมากก็คือ
ว่าจะเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ อย่างที่ ที่เดียว
ของประชาชนชาวกรุงเทพฯ ชาวพระนคร
ของเรา นั่นเป็นประโยชน์ที่ ๒ นอกจากนี้
นั้นกระผมคิดว่านี่ก็เป็น ความเห็น ส่วนตัว
ของผมเอง ซึ่งกระผมเห็นว่าอาจจะมีเหตุ
ผล ที่ที่เราคิดว่าไกลแล้ว เวลานั้นอย่าง
เช่นเราคิดว่าที่ห่างจากถนนสุขุมวิทไปสัก
๒ กิโลเมตร ต่อจากถนนเพชรบุรีตัดใหม่
ไปเลยเอกมัยกิโลเมตรเศษนี้ มองดูนี้กว่า
ไกล พอเราตัดถนนเข้าจริง ๆ แล้วไม่ไกล
เลย และสมมุติว่าเป็นที่นาแถวนี้ มีพวก
เราที่เป็นห่วงชาวบ้านบางคน บางคนคิด
ว่าที่นาบางกะปินี้ดี ได้ไร่หนึ่งตั้ง ๒๐-๓๐
ถึง จะมึเสียไปหรือ ความเป็นจริงนักก็
เหมือนกับเมืองนนท์เวลานี้เราปลูกทุเรียน
หรือเราทำไม่ได้แล้วละครับ ความ
จำเป็นบังคับแล้ว ความจำเป็นที่เราจะ
ขยายเมืองออกไปเป็นที่ สำหรับให้ คนอยู่
อาศัยมันเร่งรัด และก็พวกชาวนาหรือ
ชาวสวนทุเรียนก็ดี ท่านสมาชิกก็ดูเหมือน
เป็นชาวจันทบุรี ที่ผมเคยทราบ เวลานั้น
ความเป็นจริงผมว่าดีด้วยซ้ำ ชาวสวน
เมืองนนท์มีที่ ๒ ไร่ เวลานั้นขายได้เป็น
แสน ๆ กลับไปซื้อที่ดินแถวเมืองระยอง
เมืองจันทบุรี เมืองตราดได้ตั้งสิบ ๆ ไร่
ปลูกทุเรียน ได้ ดี เสียกว่า เมือง นนท์ อีก

เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าในระหว่างนี้เรา
ก็พยายามจะขยายการคมนาคม อีกหน่อย
ถนนของเราจากกรุงเทพฯ ไปจันทบุรีก็
แจ่มแล้ว การขนส่งเงินจากจันทบุรีมา
กรุงเทพฯ ฯ นั้นไม่เป็นปัญหายุ่งยากอะไร
แต่ประการใดเลย ตัวอย่างเช่นเดียวกัน
สมมุติว่าชาวนาที่ บางกะปิ ที่เรียก ว่าตำบล
บางกะปิที่เรากำลังจะเวนคืน แกะขาย
ที่นาของแก ผมก็นึกว่าในตามพระราช
บัญญัติเวนคืนของเรา หรือการปฏิบัติราชการ
ของเราในขณะนั้นการชดเชยราคา ที่คืน
เราให้ไว้ราคางดงาม และกิติ พอ สมควรที่
เดียว ผมก็เชื่อเหลือเกินว่าจะได้เอาไปซื้อ
ที่อื่นหรือซื้อขยับขยายไปที่อื่น ที่ได้ ที่คืน มาก
กว่าที่เดิม ด้วยราคาที่ได้จากการเวนคืน
หรือการขายให้ราชการนี้ โอ้อหลายเท่า
ครับ เพราะฉะนั้นผมก็นึกว่าเป็นการ
พัฒนาเมืองไปในตัว นี่ก็เป็นเหตุผลสำคัญ
ประการหนึ่ง เพื่อให้ได้การอยู่อาศัยที่ดีของ
เราได้เกิดขึ้น นอกจากนั้นครับ นี่ที่ท่าน
สมาชิกเองก็ได้ถามขึ้น แล้วกระผมเองก็
เลยเป็นโอกาสที่กระผมเรียน เราเคยถาม
คำถามนี้บ้างไหมครับ เอ๊ะ ทำไมญี่ปุ่น
ก็ ออสเตเรียก็ สวิตเซอร์แลนด์ก็
หม่อมอยากมีพวกเหล่านี้จริงเชียว เป็นที่
ประมุขของนาหาราชชาติ เป็นที่แสดงสินค้า

นานาชาติ เป็นอะไรที่อะไร พวกเรา
 ขนาดเราก็พอ.ทำได้แล้วครับ คือเรา
 ลงทุน ๕๐ ล้านบาท สมมติอย่างนั้นะ
 ครับ นอกจากประโยชน์อย่างอื่นเกี่ยวกับ
 การแสดงสินค้านานาชาติแล้ว และกระผม
 กราบเรียนได้เวลานี้ คนที่มาเที่ยวทาง
 ตะวันออกไกลแล้ว แต่ก่อนก็มาเที่ยว ๑
 ต้องไปโตเกียว ๒ ต้องไปฮ่องกง เกียวัน
 ๓ ต้องมากรุงเทพฯ ครับ แล้วก็ปรากฏ
 ว่า รายได้จากการท่องเที่ยวของเราเกี่ยว
 บางที่ห้ามสมาชิกบางท่าน ถ้าไม่ได้สนใจ
 อ่านรายงานขององค์กรส่งเสริม การ ท่อง
 เที่ยวจรัสสีปลั๊กใจครับ เราได้ปีหนึ่ง
 ประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทครับ นอกจากนี้
 การแสดงสินค้าของเราเนี่ย ร่วมกับนา
 ซาคินี่ บัคนเรวก็ได้เริ่มส่งเสริมการ
 อุตสาหกรรมเร่งขึ้นโดยเร็วมากแล้ว แล้ว
 ก็จากประสพการณ์ ของเรา ที่มี ที่ลุ่มพินัก
 ปรากฏว่าอีกอันมาก แล้วก็การพัฒนา
 การอุตสาหกรรมของเราที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
 และก็เป็นโอกาสที่พวกโรงงานอุตสาหกรรม
 ใหม่ ๆ เนี่ย เขาจะได้เองสินค้าของเขาไป
 แสดงในที่โอโงะ แล้วก็มีคนเดินกันได้
 สะดวก ผ่านสัญจรไปมาได้สะดวก ซึ่ง
 เป็นประโยชน์ทางอ้อมมาก ท่านสมาชิก
 โปรดถามท่านประธาน สภาการค้า ได้ ครับ
 ว่าเราทำมาแล้วทั้ง ๆ ที่เป็นที่ยึดเอา ที่

สราวุธมัย ๒ ปีที่แล้วมานี้ ก็ปรากฏว่าทำ
 ให้ประชาชนทั่วไปครับ เกิดที่ว่าเอ๊ะ
 เวลานี้สินค้าที่เราทำเองได้มีความจริงจังคุณภาพ
 ภาพไม่ด้อยไปกว่าสินค้าที่เราเคยสั่งมาจาก
 ต่างประเทศเท่าไรเลย ผลอย่างนี้ครับ ถ้า
 มีมากขึ้นเท่าไร ในระยะไกล ชะคี่ มาก ครับ
 เพราะฉะนั้นผมก็รู้สึกว่าเป็นเมื่อเราได้คำนวณ
 และคำนึงถึงประโยชน์อย่างอื่น ๆ นอกจาก
 โดยตรงที่จะเกิดจากการ แสดงสินค้า นานา
 ซาคินี่ ซึ่งเราจะร่วมมือกับชาวต่างประเทศ
 เหนือในฐานะที่เป็นสมาชิกและกั ใน ในฐานะที่
 เขา โดยเฉพาะสมาชิกขององค์การอีกาพี
 ซึ่งเป็นส่วน สำคัญ ส่วน หนึ่ง ของ องค์การ
 สหประชาชาติก็ได้สังเกตเห็นแล้วว่า ความ
 จริงเขาทาบตามประเทศอื่นมาแล้วครับ
 ก็ได้เคยคิดดูแล้วเหมือนกันว่า เอ๊ะ ประ
 เทศนั้นจะดีไหม ประเทศนั้นจะดีไหม ก็
 มาลงเอยว่าประเทศไทยนี่ดีที่สุดครับ ใน
 ในฐานะทางการเมืองของเราที่ดี ในทาง
 เศรษฐกิจที่ดี จุดศูนย์กลางของอารยมน
 กัมภีร์ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วผม
 ก็นึกว่า เหนือที่เราจะตัวนี้จะพินักก็คิดเบ็ด
 เสร็จแล้ว ผมก็เอาใจมากว่าแต่ครับ

หลวงประจักษ์ศิลปาคม : ข้าราชการ
 เจ้าชายน้อย ความกรวดเบาของเวลา ของที่
 ประชมนักคิดน้อย เพราะเท่าที่ท่าน

LIRT

ทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง ได้ กรุณา ชี้แจง มา นั้น ข้าพเจ้ายังไม่หมดข้อข้องใจจริง ๆ ในหลักของการเวนคืนนั้น ก็กิจการอันเป็นสาธารณูปโภคเป็นหลักใหญ่ แต่กิจการอื่นเป็นเพียงอุปกรณณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า เพื่อประโยชน์ของรัฐนั้น เราควรจะทำ ความเข้าใจว่า หมายความว่าอะไร คำว่า เพื่อประโยชน์ของรัฐนั้น หมายความว่า รัฐเป็นผู้ใช้ เป็นเจ้าของ เป็นผู้ใช้ ใช้ก็เพื่อประโยชน์แก่ปวงชนนี้แหละ คำว่า ประโยชน์ของรัฐ ไม่ใช่คำจำกัดความกับ ประโยชน์แก่รัฐ คำประโยชน์ของรัฐต้อง หมายความว่ารัฐใช้ เพราะว่าถ้าไปตีความ คำว่าประโยชน์ของรัฐกลายเป็น ประโยชน์ แก่รัฐ อะไร ๆ ก็ประโยชน์แก่รัฐ ดังที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงมา นั้นจะได้ผลมากมายแก่ประเทศอย่างนั้น ๆ จะก่อให้เกิดคนรู้จักเมืองไทยมาก มีหน้า มีตา ขายสินค้าดี อะไรนั่นประโยชน์แก่ รัฐ ไม่ใช่ประโยชน์ของรัฐ เราก็คงเคย ผ่านพระราชบัญญัติ พิจารณาพระราช บัญญัติที่กำจัดแหล่งเสื่อมโทรมอะไร กันมาแล้ว ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินั้นให้อำนาจแก่รัฐบาล ที่ จะเวนคืน ที่ดิน ที่เป็น แหล่งเสื่อมโทรมให้แก่เทศบาล ซึ่งเราก็ เข้าใจว่าเทศบาลได้แล้วทำอะไร อาจจะทำ

ถนนหนทางทำอะไรได้ ปลุกห้องแถวให้ เข้าก็ได้ เสร็จแล้วกรมวิธีการสามัญศก การปกครอง ก็มา พิจารณา เห็นว่าไม่ใช่ ประโยชน์ของรัฐ เป็นประโยชน์ของ เทศบาล เทศบาลไม่ใช่รัฐ กรมการ กฤษฎีกาก็เห็นเช่นเดียวกัน ที่ปรึกษา กฎหมายของรัฐบาลก็เห็นเช่นเดียวกัน รัฐ บาลจึงได้มีใจเป็นหนักก็พอลงร่างพระราช บัญญัตินี้มันไปพิจารณาใหม่ นี้เพราะว่า ถ้าจะมองว่าเวนคืนเพื่อให้เทศบาล ๆ ไปทำ อะไร ๆ ก็แน่ละเป็นประโยชน์ทั่ว ๆ ไป เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ถือเป็นประ โยชน์แก่รัฐ แต่ไม่ใช่ประโยชน์ของรัฐ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงมานี้ ส่วนแต่เป็น เรื่องประโยชน์แก่รัฐทั้งนั้น ไม่ใช่เป็นประโยชน์ของรัฐเลย และในถ้อย แถลงของท่านมีอยู่ตอนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้ารู้สึก สะดุดใจ ท่านบอกว่าเมื่อได้เวนคืนที่แปลง นี้แล้ว จัดการแสดงสินค้าเสร็จไปแล้ว สร้างอาคารถาวรเสร็จไปแล้ว ระยะเวลา ที่ไม่ได้ใช้แสดงสินค้ามันจะได้เป็นที่พักผ่อน หย่อนใจแก่ประชาชน จะได้เป็นที่ที่ ประชาชนไปแข่งขันกีฬากันได้ ข้าพเจ้า พิจารณาแล้ว ก็มองเห็น ภาพ จะกลายเป็น สวนสาธารณะนั่นเอง ข้าพเจ้าเรียนถาม ว่าไปในรปนั้นใช้ไหม ถ้าเป็นสวนสาธารณะ แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องของเทศบาล ไม่ใช่เรื่องกระทรวงเศรษฐการ ห่าไม่

LIART

กระทรวง เศรษฐกิจ จะไปยุ่ง กับ เรื่องที่เทศบาลหน้าที่เทศบาลเขาทำ ถ้าว่าเป็นไป ในรูปนั้นแล้วข้าพเจ้าก็มองไป ว่านั่นมันแฝง เพราะว่าเราพิจารณาหลาย ๆ ว่าเวลานั้นที่ ให้เทศบาลไปทำอะไรๆ ตามขอบใจนั้นเวลานั้น ไม่ได้ ที่นั่นจะเวลานั้นให้กระทรวง เศรษฐกิจไปทำอะไร ๆ ซึ่งเป็นการถาวร คือหน้าที่เทศบาลนั่นเอง เพราะฉะนั้น ประชาชนเขาก็มองว่านี่เล่นอย่างนี้ ๆ พอลึก กันไปพลิกกันมา ทำไม่ไปแย่งหน้าที่เทศบาลเขา ก็ถ้าจะเวลานั้นเป็นสวนสาธารณะอีกแห่งหนึ่งแล้วก็ ให้เทศบาลจัดการแล้วเรามาพิจารณาเห็นว่า การ เป็นสวนสาธารณะนี้ เออ จริงซี ราษฎรต่างหาก ที่ได้รับผลก็คือว่าสาธารณูปโภคเข้าสมบูรณ์ แบบของพระราชบัญญัติเวลานั้นเต็มที ถ้าอย่างนั้นแล้วก็เป็นเรื่องตรงไปตรงมา นี่ กลายเป็นเรื่องแสดงสิทธิอำนาจชาติ เป็นเรื่อง เป็น ประชาน แล้ว มีอุปการะ คือ ผลพลอย ได้ ใน เรื่อง ความ พักผ่อน หย่อนใจ การเล่นกีฬาของประชาชน กลายเป็น ผลพลอยได้ ข้าพเจ้ายังรู้สึกไม่สนใจจริงๆ ที่จะอนุมัติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้ายังไม่ได้รับคำขอบว่า การที่ไปซื้อก่อนนั้นแล้วไปคิดซัดแล้วก็มาขอ

สภาที่หลังนี้ ข้าพเจ้าว่าทำให้สภานี้ตกอยู่ในฐานะที่ลำบาก เป็นการผูกมัดกันเข้ามา ครั้งหนึ่ง จริง ถ้าเป็นรัฐบาลหนึ่งไปซื้อ แล้วรัฐบาลนั่นเองมาขออนุมัติสภา เพราะ เหตุความไว้วางใจรัฐบาลอย่างเหลือเกินนี้ สภานุมัติไปแล้วก็แล้วไป ถ้ารัฐบาลที่ไปซื้อนั้นถูกออกกัวยเหตุใด ๆ จะเป็นว่าหมดวาระก็ดี ถูกปฏิวัติโค่นล้มไปก็ดี แล้วสภารุ่นหลังเขาไม่อนุมัติ เสียหายแก่ชาติบ้านเมือง ซื้อไปแล้วทำอะไรไร เป็นหลอม ๆ ทำอะไรก็ไม่ได้ จะขายไปก็ขาดทุน ข้าพเจ้าว่าเป็นตัวอย่างไม่ดี เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอร้องได้ใหม่ว่า หลังจากนี้ร้องขอทราบไว้ว่า ถ้าจะมีตัวเวลานั้นอะไรแล้ว ไปรื้อเข้าไปซื้อก่อน มาบอกสภาเสียก่อน เมื่อสภาเขาอนุมัติแล้ว แปลว่าได้รับความเห็นชอบแล้วจึงทำไป มิฉะนั้น มีสภาไว้ประโยชน์อะไรที่จะต้องบอกว่า อ้อ ไม่อนุมัติเสียหาย เพื่อเห็นแก่รัฐบาลบ้าง เห็นแก่เงินของชาติอะไรบางอย่าง เป็นเรื่อง ตกกระไดพลอยโจนไป เราไม่มีอิสระที่จะ มาวินิจฉัยกันโดยเห็นภาพทั้งภาพให้เราเห็น ครั้งภาพ เป็นการลำบาก ขอทราบเรียน ว่า ข้าพเจ้าอยากได้ความมั่นใจอันนี้

LIERT

นายสุนทร หงส์เลขาธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): กระผมรู้สึกบ้างที่เราจะพืดพิดันในเรื่องย้อยค่ากันไป สักนิดหนึ่งคำว่า “เพื่อประโยชน์ของรัฐ” จะแตกต่างกับ “เพื่อประโยชน์แก่รัฐ” หรือไม่ กระผมเองก็ยังไม่ค่อยจะแน่ใจนัก แต่ความเท็จจริง ก็คล้ายๆกันละครับ ที่จะว่าไปแล้วสมมติว่า เราเวนคืนอะไรในที่ที่ที่ทรัพยากร เช่น แร่ เป็นต้น เป็นประโยชน์ของรัฐหรือเป็นประโยชน์แก่รัฐ หรือเป็นทั้งสองอย่าง กระผมว่าก็เป็นเรื่องคล้ายคลึงกัน เพราะว่าเราเวนคืนที่ เพื่อเอาแร่มาขึ้นรัฐบาลไม่ได้แร่มาจะครับ รัฐบาลหมายความว่า ราษฎรหรือองค์การหรืออะไรทำแล้วเราที่ได้ค่าภาคหลวง ประโยชน์ใหญ่อยู่ที่ราษฎรไปทำแร่ เพราะฉะนั้น ในเรื่องปัญหา เรื่องว่า เป็น ประโยชน์ ของรัฐบาลหรือเป็นประโยชน์แก่รัฐนี้ กระผมก็รู้สึกว่า ไม่น่า จะเป็น ปัญหา อะไร มากนัก เราใช้คำว่า “ประโยชน์อย่างอื่น” กระผมคิดว่า ในสมัยที่ได้มีท่านสมาชิกกันนี้ เพราะท่านมีความสนใจเรื่องการบริหารเมืองมาหลาย และท่านก็มีบทบาทในเรื่องร่างพระราชบัญญัติสำคัญๆ หลายฉบับ กระผมเห็นว่า ในตอนที่เรารู้ได้ตัว การที่เราจะเวนคืนที่ของราษฎรมาเป็นสาธารณประโยชน์

ที่แรก เรายังเป็นเรื่องสาธารณประโยชน์เพื่อทรัพยากร แล้วเรามาเคิมข้อความว่าเพื่อประโยชน์ของรัฐ แม้แต่ในสมัยให้กระผมนี้กว่า ปรัชญาเกือบได้แล้วบอกว่าบ้านเมืองเราเจริญยิ่งขึ้น บทบาทของรัฐบาล อาจจะต้องมีไม่ใช่ว่าเพื่อเอาแร่หรือเอาที่เป็นสาธารณประโยชน์หรือสร้างถนนเท่านั้น ก็กิจการมีอีกหลายอย่างที่เกี่ยว ที่รัฐควรจะเป็นผู้ริเริ่มและเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อให้ยังเกิดประโยชน์แก่ราษฎร และในเวลาเดียวกัน เกิดประโยชน์แก่รัฐด้วย กระผมคิดว่า เรื่องนี้ เรื่องของเราที่จะเวนคืนที่ดินนี้ โดยเฉพาะที่เข้าปรัชญาหลังนี้แหละครับว่า เอ๊ะเรามาคิดดูแล้ว การแสดงสินค้าทางชาตินี้เกิดประโยชน์แก่ราษฎรหลายอย่างโดยเฉพาะเกิดประโยชน์แก่ผู้ทำการอุตสาหกรรม จะได้มีการเอาสินค้าไปแสดงได้เต็มภาคภูมิ นอกจากนั้น ก็จะมีคนเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก พวกสหประชาชาติเขาก็สนับสนุน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ กระผมว่าจะจะเป็นประโยชน์ของรัฐหรือแก่รัฐ นี้ก็เป็นทั้งนั้นแหละครับ และราษฎรเราก็ได้ประโยชน์ในทางอ้อมก็ละครับ คนที่เข้ามาเที่ยวก็ สินค้าที่เราขายได้มากที่สุดก็ ผู้ขายสินค้านั้น ก็ได้ประโยชน์โดยตรง รัฐบาลก็ได้ภาษีการค้า ได้ภาษีบริษัทมากขึ้น กระผมว่า เป็น

LIART

ประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่ายละครับ เพราะฉะนั้น จะไปโต้แย้งกันว่า “แก” หรือ “ของ” นี้ กระผมเห็นว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่เล่าจะคงเป็นเรื่องที่เราจะต้องถกเถียงกันมาก ประเด็นที่ ๒ คือว่าหน้าที่ของกระทรวงเศรษฐกิจก็คือหรือของรัฐบาลก็คือมีนอกเกินไปหรือ เอ๊ะกระผมคิดว่าท่านสมาชิกในฐานะที่เป็นนักกฎหมายด้วยคนหนึ่งคือเวลานี้จุดประสงค์เดิมใหญ่ของเราคืออะไร คือจะเวนคืนเพื่อการแสวงสินค้านานาชาติใช่ไหมครับ หน้าที่เป็นของใครครับ ก็เจ้าหน้าที่ครับ เราชะทรวงเศรษฐกิจเราดำเนินการเกี่ยวกับกรค้าอย่างไร เรามีกรรมกรค้าต่างประเทศ เพราะฉะนั้นจุดเริ่มต้นนี้เราก็ต้องให้กระทรวงเศรษฐกิจหรือสำนักนายก ในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบรวมทั้งหมัดพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หรือออกกฎหมายหรือดำเนินการ หรือเป็นผู้ที่รับผิดชอบทานในเบื้องต้น เราไม่ได้เวนคืนเพื่อจุดประสงค์ที่จะสร้างสวนสาธารณะนี่ครับ นั่นเป็นผลพลอยได้ต่างหากละ เพราะฉะนั้นเราจะไปใช้เทศบาลมาจัดทำเริ่มต้น เอ๊ะผมว่าจะไม่ถูกนะ เพราะฉะนั้น ผมก็รู้สึกที่เราให้กระทรวงเศรษฐกิจเข้าทำหรือสำนักนายก ร่วมกันก็ดี นั่นผมว่าก็เจตนาใหญ่เป็นอย่างนี้ เริ่มต้นถูกแล้วละครับ เพราะฉะนั้นผมก็เชื่อว่าทำที่รัฐบาล

คำวินีเป็นการถูกต้องแล้ว สำหรับประเด็นสุดท้ายกระผมไม่อยากจะตอบ เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ในฐานะที่จะตอบมากกว่า การที่รัฐบาลจะยืนยันเสียตั้งแต่บัดนี้ว่า ค่อยไปนอนอย่าไปซื้ออะไรเขามาก่อนแล้ว ก็ให้มาขอรัฐบาลเสียก่อน นี่ผมว่าเกี่ยวกับดุลพินิจของเรา ซึ่งท่านสมาชิกทั้งหลายก็เป็นผู้ใหญ่มาแล้ว แม้แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ เพราะเราก็คว่าเรานั้นใจแล้ว นี่ในตำแหน่งบริหารเป็นเรื่องที่ที่เราควรจะวิเมิและจัดทำเราจึงได้ไปดำเนินการเองก่อน ราษฎรเขาส่วนใหญ่นะครับที่ขายไปแล้วนี่ครับ ๓ ใน ๕ หรือกว่าแล้วด้วยซ้ำที่เขายขายให้เราด้วยความเต็มใจ นี่ราษฎรทั่วไปก็เหมือนกับสมาชิก คือหมายความว่าบางคนก็มีความคิดอย่างนี้ บางคนก็มีความคิดอย่างนั้น แต่การที่มีผู้ขายบางส่วนให้ราชการแล้วโดยไม่ต้องเสนอมารับพระราชบัญญัติเวนคืนนี้ก็เป็นการแสดงให้เห็นแล้วว่า ราษฎรของเรานี้ก็เห็นแล้วว่า อ้ออาจจะได้เงินไปก็พอสมควรไปซื้อที่อื่นก็ยังมีได้แล้วก็ราชการก็จะใช้ที่นี้ใช้ประโยชน์แก่ราชการ คือแสดงสินค้าของเราเองและสินค้านานาชาติ เขาก็ขายให้เราโดยเต็มใจ ผมก็นึกว่าสำหรับในเรื่อง ค่อยไปในอนาคตเราจะมิต้องใช้ดุลพินิจเขินว้าย ๆ ไปหรือจะให้รัฐบาลไปยืนยันเสียว่าอย่างไร ๆ เรื่อง

LIRT

เวนคืนสภาก็ต้องมาขออำนาจ รัฐสภา ก่อน ผมว่าถ้าจะไปวางกฎเกณฑ์ เป็นการทยอยตัวไปเสียอย่างนั้น ผมก็เห็นว่าไปจำกัดอำนาจของฝ่ายบริหาร ซึ่งเขาก็จะใช้ดุลพินิจตามสมควรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่น่าจะให้รัฐบาลไปยื่นยันถึงขนาดนั้น

พลตำรวจโท บวรลือ เรื่องตระกูล: ตามที่รัฐบาลแถลงข่าออกพระราชบัญญัติ เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร เพื่อประโยชน์รัฐนั้น กระผมมีข้อข้องใจในหลักการของรัฐบาลบางประการ กล่าวคือในหน้าที่ของรัฐในระบอบประชาธิปไตยนี้ก็มีหน้าที่ที่จะบำรุงการทำความากินของราษฎรเพื่อให้อยู่ดีกินดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลก็ไม่กล้าปฏิเสธว่า พื้นที่ดินอันเป็นอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ของตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ ในเขตแผนที่ที่รัฐบาลเสนอมานั้นเป็นที่ประกอบการทำมาหากินของพลเมือง แต่ว่าด้วยเหตุใดรัฐบาลจึงมาเวนคืนที่ทำมาหากินของราษฎรเหล่านี้มาเป็นที่แสดงสินค้า คือหมายความว่าเราทำลายต้นกำเนิดของสินค้าแล้วมาแสดงสภาพสินค้า อันนี้เป็นเรื่องน่าประหลาดอยู่มากที่สุดเท่าที่ตนเองเคยพบกับที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ คือในสมัยหนึ่งรัฐบาลได้เวนคืนตลาดเสาชิงช้ามาทำเป็นศาลาเทศ-

บาล ทั้ง ๆ ที่เทศบาลมีหน้าที่จัดให้มีตลาดแล้วก็รักษาตลาด แล้วก็ตลาดเสาชิงช้าก็มีอยู่แล้ว แทนที่ที่จะรักษาให้เป็นตลาดเพื่อประโยชน์กับประชาชนสืบไป กลับทำลายตลาด แล้วเวลานี้ตลาดเสาชิงช้ากลายเป็นพื้นที่ว่าง ๆ แล้วจัดให้มีสนามกีฬาเด็กเล่น ซึ่งประโยชน์เหล่านี้เป็นการขัดกับประโยชน์ในรัฐและรัฐก็มีหน้าที่และเทศบาลก็มีหน้าที่ที่จะจัดให้มีที่ทำมาหากินของราษฎร เพราะฉะนั้นในเหตุผลที่รัฐบาลแถลงว่าเพื่อจัดให้เป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้าของนานาชาติ กับที่ท่านรัฐมนตรีว่ากระทรวงการคลังชี้แจงเพิ่มเติมว่า และนอกจากนี้ถ้าเหลืออยู่ก็จะจัดให้เป็นสนามกีฬาเด็กเล่น ก็หมายความว่ารัฐบาลยอมรับว่าเวนคืนที่ทำมาหากินของราษฎร มาเป็นที่แสดง สินค้า ถ้าเหลืออยู่ก็เอาไปทำสนามกีฬาเด็กเล่น ซึ่งเป็นการขัดต่อระบอบประชาธิปไตยและเป็นการขัดต่อหน้าที่ของรัฐอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น กระผม ขอให้ ท่าน รัฐมนตรี ว่า การกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงเหตุผลเหล่านี้ให้เหมาะสมยิ่งกว่านี้ ถ้ามีฉะนั้นแล้วในกรณีที่สภาได้อนุมัติไปก็เท่ากับว่าเป็นการอนุมัติให้รัฐบาลทำลาย ที่ทำ มาหากิน ของราษฎรนั่นเอง

อีกประการหนึ่ง กระผมใคร่จะเรียนถามว่า รัฐบาลได้เสียที่ทำมาหากินใน

LIART

ส่วนหนึ่งเป็นจำนวนทั้งหมดเท่าใด และรัฐบาลจะจัดหาสถานที่ใดให้แก่ราษฎรทำมาหากินต่อไป และราษฎรมีหน้าที่ประกอบการทำมาหากินในพื้นที่แห่งนั้น นอกจากจำนวนเงินที่รัฐบาลจะ ต้องจัดการให้ราคาเหล่านั้น แล้วที่รัฐบาลจัดให้ราษฎรเหล่านี้ เขาไปทำมาหากินที่ไหน นี่เป็นหน้าที่ของรัฐบาล โดยเฉพาะหลักการอะไรต่างๆ ที่ท่าน รัฐมนตรี ชี้แจง มาั้น กระผมไม่สงสัย เพราะเหตุว่านั่นก็แล้วแต่ มีเสนอมีสมอง มีคนกลางดีกว่ากันไป นี่ชั่งกับหลักการใหญ่ กระผมใคร่ขอได้โปรดยินยั้งชี้แจงในเรื่องหลักการดีกว่า

นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ): กระผมขอทราบเรียนชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกคนหลังนี้ ความ เป็นจริงที่เราจะเวนคืนนี้ เท่าที่กระผมทราบเป็นที่ทุ่งนาบ้างและไม่ใช่ที่นาที่มีเป็นที่ว่างเปล่า ไม่ได้ทำประโยชน์ อะไรก็มีบ้าง เห็นที่อยู่ ที่ปลูกสร้างก็มีรวมความแล้วในประมาณ ๕๐๐ ไร่ ที่เราจะเวนคืนนี้ความ เป็นจริง ถ้าจะ เป็น เนื้อที่นา ก็ประมาณ สัก ครั้งหนึ่ง แล้วก็อย่างที่กระผมเรียนเมื่อ ตอนต้นแล้ว เวลานี้การทำสวนทำนา ก็ดี ในบริเวณใกล้ธานีเมือง ความจริงไม่ค่อย

สะดวกแล้วมีทุ่งนาทั้งสองจะไว้รั้วแยก ค่อยๆ ไร่ไม่สะดวก เพราะฉะนั้นการที่ผู้ที่จะเสียไป แต่ว่าได้ราคาชดเชยตามสมควร กระผมคิดว่าเขามีช่องทางอย่างอื่นที่จะไปซื้อเพิ่มเติมและได้เนื้อที่มากกว่า แล้วก็ตามักพวกเราอย่างที่ว่ามี พี่ บ้า น้ำ อ่า มีที่นาอยู่ที่ไหน มีที่มากมายหลายๆ แห่ง พอได้เงินมาแล้วก็ไปซื้อที่ของพี่ บ้า น้ำ อ่า เพิ่มเติม ก็ทำได้ครบในเนื้อที่ประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ ไร่ การคล่องหรือการจัดการนี้ไม่มีปัญหาอะไรเลยรับ ไม่ใช่เป็นปัญหาอย่างที่เรากล่าว โครงการเชื่อนภูมิพล ซึ่งเป็นที่นาหลาย ๆ พัน หลาย ๆ หมื่นไร่อย่างนั้นละที่รัฐบาลก็ต้องเข้ามามีบทบาทแน่ จะไปจัดหานิมคมจะต้องไปหาที่ที่เขาจะโยกย้ายไปได้ทำมาหากินแทนได้ แต่การที่เราเวนคืนที่บางกะปิ ๒๐๐-๓๐๐ ไร่เป็นที่นา การที่เขาจะปรับตัวของเขาเองไปซื้อที่ดินที่มีราคาถูกกว่าและได้เนื้อที่มากกว่า ของพี่ บ้า น้ำ อ่า ที่อยู่ไกล ๆ ออกไปหน่อย ไม่ใช่เป็นปัญหาอะไรเลยรับ เป็นปัญหาที่เขาจัดการของเขาได้สะดวกสบาย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่ต้องเป็นห่วงแต่ประการใด การที่เราจะถึงเข้าไปจัดการอย่างไรนั้น ถ้าสมมติว่าราษฎรบางคนก็ขายที่ไปหรือที่ถูกเวนคืนไป เกิดปัญหาอย่างสมาชิกคนหลัง ๆ กระผมเห็นว่าเราก็มีสถาบันของเราอยู่

LIART

แล้ว กรมประศาสน์เคราะห์ก็ ออโร ๆ ก็ดี พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว

นายเล็ก จุลณานนท์ : บัญหาที่ได้มีการอภิปรายกันมาอย่างยืดยาว ข้าพเจ้าเห็นว่า มีประเด็น ที่ น่าจะ พิจารณา ใน ปัญหาข้อกฎหมายอยู่บ้าง กล่าวคือว่า ใน ตอนท้ายของการอภิปรายนี้ได้มาพูดถึงว่า การเวนคืนที่นั้นตามร่าง พระราชบัญญัติที่ เสนอเข้ามาในวันนี้ โดยอาศัยหลักประการที่ ๔ ของพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน คือ ในประการที่ ๖ เพื่อประโยชน์อย่างอื่นของรัฐ ก็คือว่าเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของรัฐ นี้เป็นจริงทั้งที่ท่านสมาชิกคนแรกได้กล่าวไว้ว่า เพิ่งจะได้มาเพิ่มเป็นหลักการชั้นใน ตอนหลังนี้เอง แต่เดิมนั้นการที่รัฐจะโอน ที่ดินมาเป็นของรัฐได้นั้น ก็มีอยู่ ๓ ประการ เท่านั้น แต่ต่อมาในสมัยหนึ่งเพื่อที่จะให้ หอใจของบุคคลบางคนในการที่จะโอนเอา ที่ดินแถว ถนนราช คำนิน มาเป็น ของรัฐ จึงได้เติมหลักการลงไปในพระราชบัญญัติ เวนคืนที่ดิน อีกประการหนึ่งว่าเพื่อ ประโยชน์อย่างอื่นของรัฐด้วย ฉะนั้นเหตุ ผลการที่ได้มีการแก้กฎหมายในเรื่องเติม หลักการให้มีการเวนคืนได้ในเมื่อเป็นกรณี ที่ว่าเพื่อ ประโยชน์ อย่าง อื่นของรัฐ เช่นนี้ แล้ว หลักการใหม่ที่เติมจึงเป็นเสมือน เติมที่คอยแหวงใจของประชาชนผู้เป็นเจ้าของ

ของที่ดินอยู่เสมอ คือรู้ไม่ได้ว่าที่ดินของ คนนั้นจะมีหลักประกันคุ้มครองไปกี่เมื่อไร ในเมื่อรัฐบอกวันนี้ฉันจะเอาเพื่อเป็นประโยชน์ของรัฐ เมื่อกฎหมายใช้อำนาจที่ ๔ เพิ่มเข้ามาเช่นนี้ก็จะเป็นประการสำคัญที่สุดที่ทำให้เอกชนผู้ที่มีที่ดินนั้นขาดการค้ำประกัน ไป ในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นหลักการสำคัญประการหนึ่ง ก็คือ ว่ารัฐจะไม่โอนทรัพย์สินของเอกชนมาเป็น ของรัฐ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าเนื่องมาจากใน ประการสำคัญที่ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสรี ภาพบริบูรณ์ในทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นจึงมี หลักประกันว่ารัฐจะไม่โอนทรัพย์สิน ของ เอกชนมาเป็นของรัฐ ทั้งนี้เมื่อมาเติมหลัก การอันนี้เข้าไปในพระราชบัญญัติเวนคืนที่ ดินแล้ว ก็รู้สึกว่าการที่จะใช้อำนาจตาม หลักประการที่ ๔ ที่เติมเข้ามานี้ ถึงแม้ว่า จะมีความไว้วางใจในรัฐบาลสักเพียงใดก็ตาม แต่ว่ารัฐก็ควรจะใช้อำนาจนี้แต่โดย จำกัด เพราะเหตุว่าเราได้ทราบที่มาของ หลักการนี้แล้วว่า ที่มาด้วยเหตุอะไรและ สิทธิเสรีภาพของเอกชนผู้ที่ดินอาจะเสีย ไปได้อย่างง่าย ๆ ด้วยประการทั้งที่กล่าวมา ฉะนั้นความคิดเห็นของข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการที่รัฐจะใช้อำนาจในประการที่ ๔ ที่เพิ่ม เข้ามานี้ น่าจะคำนึงถึงที่มาและความเดือด ร้อนของประชาชนเป็นประการสำคัญด้วย

LIART

การที่ข้าพเจ้าได้นำความข้อนี้ขึ้นมากล่าวก็ไม่ใช่แค่เพียงว่าจะให้เกิดประโยชน์ในการที่จะพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้เท่าที่ข้าพเจ้าคิดว่าโดยที่สภาฯ มีฐานะ อยู่ อย่างไรก็ดี ฐานในทางนิติบัญญัติอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งก็ฐานในการที่มีหน้าที่ที่จะต้องร่างรัฐธรรมนูญ การที่รัฐจะเอาที่ของเอกชนมาเป็นของรัฐด้วยหลักการแต่เดิมสามประการต่อมา ให้เพิ่มเป็นอีกประการเข้านี้ ประการหลังเป็นการกระทบกระเทือนในเรื่องหลักประชาธิปไตย ข้าพเจ้าจึงหวังประโยชน์ว่าการอภิปรายโดย ซึ่งเหตุผลในประการ เช่นนี้อาจจะเป็นประโยชน์ในการที่จะมีการพิจารณาในการบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับต่อไปด้วย บัดนี้ข้าพเจ้าจะขอวกเข้ามาสู่ประเด็นเรื่องนี้นั้น เป็น เรื่อง ที่รัฐบาล ได้ เสนอ ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็อาศัยหลักประการที่ ๔ นั้นเอง เพื่อประโยชน์อย่างอื่นของรัฐ เพราะฉะนั้น การ ที่จะ เสนอ ร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ประเด็นสำคัญในประการแรกสุดที่จะต้องพิจารณาดังไรก็ตามควรอยู่ที่ก็คือว่า การที่จะเวนคืนที่ดินจำนวนสามร้อยกว่าไร่ซึ่งไม่ใช่ร้อยกว่าไร่ขึ้นไปเป็นประโยชน์เพื่อใช้ให้เหมาะสมในการที่จะจัดให้เป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้า

ไทยและสินค้านานาชาติกับแสดงกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เป็นเพียงเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของรัฐหรือไม่ ตามที่มีท่านสมาชิกท่านแรกได้ถามรัฐบาลและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งรักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจซึ่งท่านออกตัวว่า ท่านสวมหมวกใบที่ ๒ นั้น ท่านได้แถลงไว้หลายประการซึ่งรู้สึกว่าคุณจะคิดเบอร์ไปเห็นจะหลวมไปสักหน่อย เพราะเหตุว่าเท่าที่ท่านแถลงมานั้น ข้าพเจ้าก็พยายาม จะ พัง ว่าที่อ้าง ว่าเป็น ประโยชน์อย่างอื่นของรัฐนั้นเป็นอย่างนั้นจริงหรือไม่ว่าเท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาแถลงมานั้นล้วนแต่เป็นเรื่องที่ไม่ได้ตรงกับเหตุผลในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าในประการที่ ๑ ที่ท่านบอกว่าเพื่อที่จะกระจายความอึดแอ โดยเฉพะอย่างยิ่งที่ท่านชักตัวอย่างความอึดแอของยุคยานพาหนะในถนนเพชรบุรี นี้เป็นเหตุผลประการที่หนึ่งเพื่อที่จะกระจายคว เมอเทอโดยเฉพะอย่างยิ่งการจราจร ในประการที่ ๒ ท่านได้แถลงว่าเพื่อที่จะสร้างอาคารถาวรไว้ อันนี้ การสร้างอาคารถาวรก็จริงแต่เป็นอาคารที่อาจจะใช้ในการแสดงสินค้าแห่งชาติ แต่ว่าการสร้างอาคารถาวรนี้ทั้งที่ท่านได้ว่านั้น คุ้มใช้แต่เพียงว่าเป็นความจำเป็นที่จะสร้างเพื่อแสดงสินค้านานาชาติเท่านั้น แต่จะใช้

LIERT

เป็นอาคารถาวร ในประการที่ ๓ คือว่า เพื่อที่จะให้ร่วมกับประโยชน์ของการแข่งขัน เอเซียเกมส์ซึ่งทำนว่าจะมีขึ้นในปี ๑๙ นี้ เหมือนกัน การที่จะเอาประโยชน์เพราะ การเวนคืนนี้ไปใช้ในการแข่งขันเอเซีย-เกมส์จึงไม่เข้าหลักในเหตุผลตามที่ปรากฏ อยู่ในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น ประการที่ ๓ ในประการที่ ๔ ทำนอ้างว่า นอกจากนั้นจะได้เป็นประโยชน์ในการที่จะ พักผ่อนหย่อนใจ เหตุผลอันนี้ก็ไม่เข้ากับ เหตุผลตามที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัตินี้เหมือนกัน ประการที่ ๕ ทำนบอกว่า การ ที่มีที่ดินขึ้น เวณที่ดินนั้นมากก็เพื่อที่จะพัฒนาบ้านเมือง โดยทำนเช็กตัวอย่างว่า ชาวไร่ชาวนาจะได้สะดวกในการไปมาคมนาเกษตรคดีก่อนได้ ในประการสุดท้ายทำน ก็บอกว่าเพื่อที่จะใช้เป็นที่ประชุมนานาชาติ ในกาลต่อไป ซึ่งเหตุผลตามที่ทำนได้แสดง กอบทำน สมาชิก คนแรก มาแล้ว เมื่อฟังดู โดยพิจารณาแล้วก็จะ เห็นได้ว่า เหตุผลทุก ประการที่ทำนได้แสดงมานี้ไม่ได้เข้ากับเหตุ ผลที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้ายังเห็นเป็นส่วนตัวอีกว่า การที่จะ ให้เป็น สถาน ที่พักผ่อน หย่อนใจ อย่างนี้รู้สึกว่าการที่พักผ่อนหย่อนใจ นั้นเท่าที่มีอยู่แล้วในขณะนี้ เช่นเป็นต้นว่า สวนลุมพินีก็ยังไม่ทำให้ดีขึ้น สนาหลวง

เวลานี้ก็จะไม่ใช่เป็นสนามไปเสียแล้ว เมื่อ ของเดิมไม่ดีขึ้น เหตุผลที่จะมาสร้างขึ้นใหม่ เช่นนี้จะให้มากขึ้นที่เป็นที่น่าหนักใจอยู่เหมือนกัน แล้วอีกประการหนึ่งสำหรับการเงิน ของประเทศที่ทำนอ้างว่าในการสร้างครั้งนี้ จะใช้เงินประมาณ ๕๐ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้า ก็ยังสงสัย เพราะเหตุว่าการคำนวณสิ่ง ทั้งหลายที่คำนวณจากที่ดินนั้นย่อมจะคลาด เคลื่อนจากความเป็นจริงมาก แม้แต่สิ่งที่ ก่อสร้างโดยมีแบบแปลนเป็นหลักเป็นฐาน อย่างเช่นโรงละครแห่งชาติซึ่งเดิมประมาณ ไร่ ๑๔ ล้าน ในขณะนั้นปรากฏว่าต้องใช้เงิน ประมาณ ๖๐ ล้าน เพราะฉะนั้นการที่ทำน ประมาณไว้ว่าการสร้างสถานที่แสดงสินค่านานาชาติซึ่งจะต้องใช้เงินประมาณ ๕๐ ล้าน เศษนี้ ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในทางการเงิน การคลัง แต่ก็ยังเป็นที่ยังสงสัยว่าไม่น่าจะให้ ๕๐ ล้านเศษ ยิ่งกว่านั้นก็ยังเป็นห่วงต่อไป ในเรื่องว่า ผลสำเร็จของงานคือว่าตามที่ทำนได้แสดงไว้ว่าการ แสดง สินค่านานาชาติก็จะต้องให้มากขึ้นในประมาณปี ๑๙ นี้จะ ถึงนี้ ซึ่งเป็นเวลาอีกประมาณมีเศษ การ เทรียมงานใหญ่ ๆ ในระยะเวลาอันให้ใช้เวลา ประมาณ ๑๕-๑๖ เดือนเช่นนี้ ข้าพเจ้ายัง เป็นห่วงว่าจะทำให้เป็นผลสำเร็จไปได้ยาก และใช้แต่เท่านั้นในปี ๑๙ นี้ นอกจากงาน ใหญ่ในการที่จะจัดการแสดงสินค้านานาชาติ

LIART

นี้แล้ว ก็ยังมีงานใหญ่อีกงานหนึ่งคือการ
แข่งขันเรือเซียนแกมส์ นี่เป็นเหตุผลปลัก
ย่อยที่จะประกอบข้อเท็จจริงว่า สงสัยว่า
หลักการในการที่จะเอาหินไป เวเนคืนไป
จะเป็นไปไม่ได้ จะทำไม่สำเร็จ ยิ่งกว่า
นั้น มีข้อที่น่าคิดไปประการสุดท้ายก็คือว่า
ถ้าหากว่าจะอ้างว่าการเวเนคืนที่คืนมานี้เพื่อ
ประโยชน์ของรัฐแล้วละก็ร่างพระราชบัญญัติ
นั้นว่าจะเข้ามาคงแก่ก่อนที่จะได้มีการซื้อ
ที่ที่เสียแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าทามแดนที่
ข้างพระราชบัญญัตินั้นคืออยู่นอกเขตแนวที่จะ
เวเนคืนนั้นมีจำนวนดูเหมือนว่า จะมากกว่าที่
ที่จะต้องเวเนคืนเสียอีก ก็ยกตามข้อกล่าว
นี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากมีความจำเป็นใน
การที่จะต้องเวเนคืนแล้วละก็ควรที่จะเวเนคืน
ทั้งหมด และเสนอกฎหมายฉบับนี้มาตั้ง
แต่ก่อนที่จะมีผู้ขัดข้องบางรายที่ไม่ยอมขาย
ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเช่นนั้น

จอมพล ถนอม กิตติขจร
(นายกรัฐมนตรี) : กระผมขอเรียนข้อ
ข้องใจของบรรดา สมาชิก หลายท่านที่ ได้มี
ข้อข้องใจยังสงสัยอยู่ ในการที่รัฐบาลได้
เวเนคืนที่แห่งนี้ ผมได้เรียนในตอนต้นแล้ว
ว่าเราได้ปรึกษาคิดท้อจากอีกาเฟ้ ขอให้มีการ
แสดง สิ้นค่านานาชาติใน ประเทศไทย
เมื่อเราได้รับคำร้องเรียนอันนี้แล้วก็พยายาม
ที่จะหาหนทางที่ จะ คอบปรับข้อ เสนอ อันนี้

และการที่จะรับได้เราก็จำเป็นต้องมีที่ที่
จะแสดง ทางรัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการ
ขึ้น โดยที่ผมเป็นประธานกรรมการคณะนี้
ให้พิจารณาในเรื่องนี้ เมื่อผมได้รับหน้าที่
ประธานกรรมการแล้ว ผมเห็นว่าการที่
เราจะมาหาที่เพื่อแสดงแต่เพียงสิ้นค่านานา
ชาติในปี ๒๕๐๘ เท่านั้น เห็นว่าเป็น
ประโยชน์แต่เพียงอย่างเดียว เพราะไหนๆ
เราจะทำขึ้นแล้ว ก็ควรจะให้เป็น ประโยชน์
อย่างอื่นด้วย ประโยชน์ในการแสดงสิ้นค้ำ
นานาชาตินี้เท่านั้น รัฐมนตรีว่าการแทน
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐกิจก็ได้
ชี้แจงแล้วว่าเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้มีคนมา
เที่ยวเมืองไทยมากขึ้น จะได้ประโยชน์ใน
การท่องเที่ยว ซึ่งเวลานี้เราได้รายได้เพิ่ม
ขึ้นทุก ๆ ปี อันนี้ก็เป็นประโยชน์ที่จะเข้ารัฐ
อันหนึ่งที่ทำให้ประเทศชาติของเราได้ประ
โยชน์ ได้เงินได้ทองมากขึ้นส่วนหนึ่ง นอก
จากนี้ความมุ่งหมายอย่างอื่น ผมยังเห็นว่าที่
เหล่านี้นอกจากแสดงสิ้นค้ำแล้วให้ได้ ประ
โยชน์อย่างอื่น เช่นการชุมนุมลูกเสือ การ
แสดงกีฬา การแสดงสินค้าของประเทศ
ไทยเราเองที่เราได้ทำขึ้น เราสามารถจะ
แสดงได้ทุก ๆ ปี หรือการแสดงศิลปหัตถ
กรรมของนักเรียน เราก็สามารถใช้สถานที่
นี้ได้ นี่ความมุ่งหมายที่ผมในฐานะประธาน
กรรมการ ก็คิดว่าควรจะเพิ่มเติมสิ่งเหล่านี้

LIERT

ไปด้วย เพราะฉะนั้นการที่เราจะสร้างที่อันหนึ่งขึ้นมาก็เพื่อให้ได้ประโยชน์ ดัง ที่ผม ได้เรียนมาแล้วนี้ การที่เราได้ประโยชน์เช่นนี้เป็น การทำให้ประชาชนของเรามาที่จะไปแสดง มีที่ที่จะเล่น มีที่ที่จะพักผ่อนหย่อนใจได้ ก็ นับว่า เป็น สาธารณูปโภค ซึ่งตรง กับ ความมุ่งหมายที่เขาให้สิทธิให้ออกาส ใน การ ที่จะเวนคืนที่ใดอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงได้พิจารณาใน การที่ จะขอรับ ข้อเสนองานอีกแห่งเพื่อจัดที่ แสดงสินค้า ร้านาชาติและให้ได้ประโยชน์ในทางอื่นด้วย ทั้งนี้ในการที่จะหาที่เพื่อกิจการอันนี้ ผมเองได้พยายามไปทุกอย่าง และพิจารณาทุกอย่างว่าอย่างไรที่ราษฎรเดือดร้อนน้อยที่สุด ทุก ๆ ท่านก็ทราบแล้วว่าที่ดินในพระนครนี้ล้วนแต่เต็มไปด้วยบ้านช่องทั้งนั้น ประชาชนอยู่หนาแน่น เราจะไปเอาที่ที่ประชาชนเขาปลูกบ้าน เรือน อยู่ อย่างนั้น หรือหรือเราจะเอาที่ที่ว่าง ๆ ไม่มีบ้านเรือนราษฎรอยู่ถือว่า ผมจะไปทุกหัวมุมทุก ๆ บ้านในรอบ ๆ พระนครนี้แล้ว เห็นว่าที่ที่จะเวนคืนแห่งนี้เป็นที่ดินว่างเปล่า เป็นที่นาซึ่งไม่มีบ้านเรือนราษฎรเลย ถ้าเราเวนคืนมาแล้ว ราษฎรจะเดือดร้อนน้อยกว่าที่จะไปเอาที่อื่น เพราะฉะนั้นจึงได้ตกลงใจทำอย่างนี้ และตามธรรมดาในการที่เราจะเอาที่มาทำประโยชน์อย่างอื่นหรือประโยชน์

ของรัฐหรือ เพื่อสาธารณูปโภค อะไรก็ตาม ความหลัก ระเบียบ ปฏิบัติ ที่เรา ได้กระทำมา เราได้ศึกษาเปรียบเทียบกับราษฎรไทยพวกก่อน ก่อนที่จะมีการเวนคืน ถ้าหากว่าสามารถตกลงซื้อขายกันได้ทั้งหมด เราก็ไม่ออกพระราชบัญญัติเวนคืน กระผมเห็นว่าทางนั้นเป็นทางที่ดีกว่า และเป็นระเบียบที่เราปฏิบัติ เช่นนี้ทุก ๆ พระราชบัญญัติเวนคืน เราทำมาอย่างนี้ตลอด ไม่ใช่ว่าเอะอะก็ไปเวนคืนเสียก่อน กล้าย ๆ ไปบังคับราษฎรเสียตั้งแต่เริ่มทันทีเดียว ระเบียบปฏิบัติเราไม่ได้ทำอย่างนั้น เราไปติดต่อก่อนโดยคงเสียก่อน เห็นว่าดีกว่าที่จะไปบังคับโดยทันทีเดียว เพราะฉะนั้นอันนี้ ผม ขอยืนยัน ว่า ระเบียบปฏิบัติต่อไปรัฐบาลก็คงปฏิบัติอย่างนี้ เราจะเอาที่ที่ไหนที่ มาทำ ประโยชน์ ให้ แก่รัฐหรือเป็นประโยชน์เพื่อทำกิจการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เราพยายามที่จะไปติดต่อก่อนโดยคงก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืน ไม่ใช่เอะอะก็ออกพระราชบัญญัติเวนคืนเลยเช่นนั้น อันนี้ผมขอเรียนให้ที่ประชุมเข้าใจความมุ่งหมายของรัฐบาลนี้ด้วย

นายสมัย เรื่องไกร : บัญหา ไม่ใช่เกี่ยวกับเวนคืนเท่านั้น บัญหาได้เชื่อมโยงไปถึงการเงินของประเทศด้วย อีกไม่กี่วันไม่กี่เดือน เราก็จะได้พิจารณาร่างฉบับ

LIART

ประมาณของรัฐบาลฉบับใหม่เท่าที่ทราบ รายจ่ายกับรายรับไม่สมดุลกัน รัฐบาลจะต้องกู้หนี้ยืมสินในประเทศมาตั้งเป็นรายรับ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลจะปฏิบัติในสิ่งที่เรียกว่าทฤษฎีวินาทีสาม เงินที่จะสร้างนี้ไม่ใช่ ๕๐ ล้านบาท ไม่ใช่ถักถอด ๑๘ ล้านบาท จะต้องบานปลายไป อย่างกับที่ได้สร้างโรงละครแห่งชาติ ซึ่งเมื่อกี้ได้อภิปรายไปแล้วมากกว่า ๕๐ ล้านบาท ไม่เพียงแต่จะสร้างถนนตัดสนามเท่านั้น รัฐบาลยังจะต้องสร้างสิ่งก่อสร้างอาคารต่างๆ ในที่ดินประมาณถึง ๓๐๐ ไร่ อาคารเหล่านั้นสักที่แห่งจะกินเงินสักเท่าไร รัฐบาลก็บอกออกไปไม่ได้ เพราะกาลข้างหน้าเมื่อตอบไม่ได้ในกาลข้างหน้า เราก็คงเอาตัวอย่างโรงละครแห่งชาตินั้นขึ้นมาเป็นตัวอย่าง มันจะบานปลายจะไม่ไ้ ๕๐ ล้านบาท จะไม่ใช่ ๑๖๐ ล้านบาท อาจได้ถึง ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท ในยามที่รัฐบาลยังชักหน้าไม่ถึงหลัง เช่นนี้ สมควรแล้วหรือที่เราจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากไปสร้างสิ่งซึ่งเรียกกัน ว่าเพื่อความพึกแผ่นหย่อนใจ หึง ๆ คู เท่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอภิปรายเมื่อกี้ ดูเหมือนว่าจะสร้างวิมานให้ กับพวกเราอยู่ไม่น้อย เพื่อที่จะดึงดูเรา หรือจะล่อลวงใจเราให้คล้อยตาม ไปกันเถิด แต่สิ่งหนึ่งนั้นอีกไม่กี่วันท่านสมาชิก สภาจะ

ต้องได้รับงบประมาณจากรัฐบาลว่าจะต้องอีก ๑๕๐๐ ล้านบาท มาตั้งเป็นงบรายรับ ฉะนั้นแล้วเราจะมาสร้างในสิ่งซึ่งไม่ใช่เรียกว่าพัฒนาการประเทศเลยทำให้ อีกประการหนึ่งท่านทั้งหลายคงได้ทราบแล้วว่า ในกรุงเทพฯ เรามีลุมพินี มีสราญรมย์ เคยมีงานแสดงสินค้าไม่ใช่แต่เพียงสินค้านานาชาติ แต่มีสินค้าแสดงในประเทศด้วย บีเรกยอมรับว่ามีคนไปมาก เมื่อปีที่แล้วลองถามตัวเองว่า บางท่านได้ไปบ้างหรือเปล่า ผมเชื่อว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์จะไม่ได้เคยไปในงานสินค้าจะเรียกว่านานาชาติที่ลุมพินีหรือจะเรียกว่าสินค้าไทยที่สราญรมย์ ปรากฏว่าผู้คนในระยะหลังนี้ ไม่ได้ไปเที่ยวอะไรเลย มีไปจริง แต่ว่าไม่ได้มีไปกันมาก อย่างที่เรากำลังจะสร้างวิมานในฟ้า อีกสองปีข้างหน้าว่าจะดึงดูให้คน ภายนอก ประเทศเข้ามาเที่ยวภายในประเทศมากไปกว่า ๓๐๐ ล้าน อันนี้ผมคิดว่า เป็นวิมาน ขอความกรุณาพิจารณาคุณให้รอบคอบ

นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : สำหรับประเด็นหลังสุดที่ท่านสมาชิกคนสุดท้ายได้อภิปรายนี้ กระผมก็รู้สึกทราบบ้างซึ่งมาก เพราะว่าเป็นเรื่องที่เป็นความรับผิดชอบของผมเองอยู่ เป็น อันมาก

LIPT

คิดมีเงาเงา การเงินที่ไม่สมควรหรือ
สรุปแล้วก็คงเป็นเช่นนั้น อันนี้ความ
เป็นจริงที่กระผมเรียนตั้งแต่ต้นแล้ว ที่เรา
เสียเร้าก็จะต้องเสีย ๕๐-๖๐ ล้านบาทนี้ แต่
ว่าความจริงเราไม่ได้ หมายความว่า จ่ายทำ
เดียว แผนการณ์ของเราคือเชิญประเทศ
ต่าง ๆ ที่อยู่ในเครือของสมาชิกของ อีคานพี
เข้ามาตั้งร้านเพื่อแสดงสินค้า ของ ประเทศ
ของเขา สำหรับหลักใหญ่ของเราเราจะ
ให้เฉพาะที่หรือบางแห่ง ถ้าเขาไม่ต้องการ
จะมาลงทุนมาก เราอาจจะสร้างเป็นอาคาร
มีหลังคามืออะไรพอสมควรแล้วก็ให้เข้ามาจัด
ตกแต่งอะไรต่ออะไรแบบที่เราเคยไปแสดง
สินค้ามาหาชาติมา หลายครั้ง หลายหนแล้ว
เราก็จะมีรายได้จากการให้เช่าที่ซึ่งเราจะได้
จัดสรรให้แก่ประเทศต่าง ๆ แล้วเท่าที่ผม
ทราบจากท่าน ปลัด กระทรวงเศรษฐกิจซึ่ง
ก็นั่งอยู่ใกล้ ๆ นี้ เวลานั้นก็มีประเทศต่าง ๆ
แสดงความจำนงที่จะเข้าร่วมแสดงสินค้า
นี้หลายประเทศ แล้วก็เป็นการแสดงให้เห็น
ว่าการที่ทาง อีคานพี ได้ควักเงินประสมกับ
ที่เราจะแสดงสินค้าของเราเองนั้นจะเป็น
ประโยชน์ในการที่จะเผยแพร่สินค้าของประ
เทศต่าง ๆ และสินค้าของประเทศไทยที่ตี
พอใช้ มีฉะนั้นผมก็คิดว่าความสนใจของ
ประเทศต่าง ๆ คงจะไม่มี สำหรับการเงิน
โดยเฉพาะนั้นผมเองก็ได้ชี้แจงหลายหนแล้ว

แต่ว่าเงาเงาก็ไม่ค่อยเข้าใจหรือบางที่อาจ
จะไม่ค่อยสนใจมากนัก ทุกปีงบประมาณ
ของเราถ้าจะ ว่ากัน ตาม หลักวิชา หรือตาม
สามัญสำนึกแท้ ๆ ละก็ ปีที่สิบไม่ลงทุกปี
ละครับ ที่แล้วมาราก็ก็ภายในอยู่ทุกปี
แล้วก็ดูเหมือนจะก็มากขึ้นตามลำดับ แต่
ทำแห่งหลายก็ทราบแล้ว ทุกปีพอ ถึงสิ้นปี
เราจะมีของเราที่ไร ความเป็นห่วงเป็นใย
ของเราอยู่ในตอนตั้งงบประมาณ ก็มากมาย
เหลือเกิน ผมเองก็เป็นเรื่องหนักอกหนัก
ใจมาก แต่ว่าด้วยเหตุขบถ ด้วยโชคของ
เราก็คือ ด้วยความสามารถของเจ้าหน้าที่ก็ดี
และด้วยการช่วยเหลือหรือในการ ทำมาหากิน
ของราษฎรเราก็คือ ได้เป็นไปอย่างเรียกว่า
น่าพอใจ ก็ปรากฏว่าที่เราตั้งไว้ว่าจะก็ภายใน
ในเท่านั้นเท่านั้นหรือดู จากธนาคารชาติเท่า
นั้นเท่านั้น เวลาเกิดเข้าจริง ๆ ไม่ค่อยได้ดู
เท่าไร อย่างปีที่แล้วเราตั้งไว้ว่าจะก็จาก
ธนาคารชาติเพื่อปิดหีบให้ลง เพื่อคุลราย
ร่วมกับคุลรายจ่ายจะให้สมดุลย์กัน นี้เราจะ
ตั้งก็จากธนาคารชาติ ๖๐๐ ล้านบาท เราดู
ไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น เพราะ
เนื่องจากการค้าการขาย การเก็บภาษี
อากร การทำมาหากินของราษฎรเราก็คือ
ที่นี้ในปี ๒๕๐๘ ที่รัฐบาลจะเสนอเข้ามาใน
เร็ววันนั้นก็แบบเดียวกันอีก เราจะต้องมีส่วน
ที่เป็นรายได้แท้ ๆ ยังน้อยกว่ารายจ่ายทั้ง

หมคประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท คูตัวเลข แล้วนำกลับทวีป ๒,๐๐๐ ล้านบาทเราจะเอามาจากไหน แล้วท่านนายกรัฐมนตรีปัจจุบันนี้คิดหรือคิดอะไรรัฐบาลนี้คิดก็ได้เรียนชี้แจงต่อรัฐสภาแล้วถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ แล้วเราจะไม่พยายามขึ้นภาษีใหม่ หรือเก็บภาษีใหม่ แล้วความันที่ให้ไว้เราก็ยังถืออยู่ โดยเคร่งครัด แต่เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะทำอะไรเอา ๒,๐๐๐ ล้านบาทที่ขาดดุลอยู่ที่ เราก้ใช้วิธีเก่านี้แหละ แล้ววิธีเก่าเราใช้มาแล้วและได้ผลด้วย และผมก็เชื่อว่า ๒๕๐๘ ก็คงจะได้ผลเช่นเดียวกัน คือว่าเราจะไปคาดคำนวณว่ารายได้ของเรานี้ที่เป็นพิเศษเป็นการเสียภัยมาก เพราะฉะนั้นถึงได้คิดเสียว่า เราจะ ราชได้เราแท้ ๆ จากภาษีอากร จากค่าธรรมเนียม ค่าอะไรต่ออะไรนี้ ควรจะเป็นเท่านั้น กับรายจ่ายเพื่อให้เกิดการพัฒนาของเราคนนำไปได้ตามที่สภาพพัฒนาได้กำหนดไว้ อย่างน้อยที่สุดปีหนึ่งก็ประมาณถึง ๕-๖ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่ประชากรเราเพิ่มขึ้นปีละ ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ บอกเป็นตัวเลขมาแล้วให้เห็นว่า ๒๕๐๘ เราจะจ่ายประมาณ ๑๙,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ แต่ว่าแล้วเราจะกู้ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๒,๐๐๐ ล้านบาทนี้ เราจะขายพันธบัตรประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้จะกู้ภายในจากธนาคาร

ชาติบ้างอะไรก็ทั้ง แต่ว่าเวลาออกไปจริง ๆ ผมก็เชื่อเหลือเกินว่าถ้าเหตุการณ์ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมาก การทำมาหากินของราษฎรเราเป็นไปตามปกติ ตัวเลขที่ว่ามันก็เป็นตัวเลขเพื่อให้มีกลิ่น ด้าน รายรับรายจ่าย แต่ว่าความเป็นจริงแล้วก็เหมือนกันกับปีที่แล้ว ๆ มาเราก็กู้ไม่น้อยกว่าที่เราได้กำหนดไว้มาก รายจ่ายเฉพาะเกี่ยวกับการแสดงสินค้านานาชาติ ก็มีการแสดงสินค้าของเรากว่านี้ เบ็ดเสร็จประมาณ ๕๐-๖๐ ล้านบาท ซึ่งอย่างนี้ที่กระผมเรียนแล้ว แต่เราก็มีรายได้มาแล้วก็ ที่กระผม เรียนแล้วที่ คุณเสมย์ ๆ สมาชิกคนสุดท้ายว่า ผมสร้างวิมานให้ประชาชน ความจริง กระผมเรียนว่าจุดใหญ่ของเรา เพื่อการแสดงสินค้าและครับ แต่เน้นเป็นผลพลอยได้ ก็ไหน ๆ เราจะทำอะไรสักทีน่าจะได้ประโยชน์หลายๆ อย่าง กระผมก็เชื่อเหลือเกินว่า พวกที่อยู่ในแถวอำเภอพระนคร พระราชวังอะไรเหล่านี้ คงไม่ออกไปเที่ยวจนถึงที่เราสร้างแสดงสินค้านานาชาติ หรือบริเวณใหม่ที่ละครับ อย่างนี้เราก็เพื่อประโยชน์ของคนที่อยู่ในบริเวณนั้น พวกที่อยู่ในพระราชวังพระนคร ก็คงจะเที่ยวแถวลุมพินี แถวสวนวชิรมัย และแถวสนามหลวง ตามทะเลครับ

LIART

หลวงประกอบนิติสาร : เวลา
 ก็ได้ยึดยิวามา ความจริงที่อาจจะเกินควร
 แล้ว ที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาครั้งนี้ ก็
 อยากจะขอทราบเรียนทำความเข้าใจกับท่าน
 นายกรัฐมนตรีสักนิดหนึ่งว่า ที่ข้าพเจ้า
 กล่าวในการอภิปรายครั้งก่อน ถึงเรื่องที่
 รัฐบาลไปซื้อที่ไว้ก่อน และข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่ถูกต้อง ควรจะขออนุมัติสภาเวนคืน
 เสียก่อนนั้น ข้าพเจ้าทราบที่เดียวว่า
 วิธี การที่ สะทวัก และ รวบ รื่น และ ง่ายแก่
 ราษฎร แก่รัฐบาลด้วยนั้น คือ วิธีตกลง
 กัน ถ้าแม้ว่าเป็นการตกลงกันทั้งหมดโดย
 รวบรื่นไปทั้งหมดทุกแปลง ๆ แล้วก็ซื้อโดย
 ไม่ต้องมาขอพระราชบัญญัติเวนคืน ข้าพ-
 เจ้าขออุทิศไมทนา และเป็นอย่างนั้น ข้าพ-
 เจ้าชอบด้วยซ้ำไม่ต้องไปบังคับกัน ที่
 ข้าพเจ้าหมายความว่านั้น ข้าพเจ้าหมาย
 ความว่า ไม่ทันทีจะตกลงกันทุกแปลง ๆ ก็
 ไปซื้อไว้บางแปลง และพอใครไม่ตกลงก็
 มาขอพระราชบัญญัติเวนคืน ทำให้เขารู้สึก
 ว่า เขาถูกบีบบังคับหนักยิ่งขึ้น นี่ที่ข้าพ-
 เจ้าว่าอย่างนี้ ไม่ใช่ว่า ข้าพเจ้าอยากห้าม
 รัฐบาลว่าตกลงไม่ได้ ข้าพเจ้าจะยืนยัน ถ้า
 ตกลงกันได้ทุกแปลง จึงซื้อ ไม่ใช่ตกลง
 ได้บางแปลงแล้วซื้อ ตักขัดแล้วมาขอสภา
 อย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง เป็นการผูกมัด
 สภา ขอทำความเข้าใจ

ในประการที่ ๒ ข้าพเจ้าลุกขึ้น
 แล้ว ข้าพเจ้าก็ตั้งถ้อยโอกาสกล่าวว่า ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เห็นจะ
 พึงข้าพเจ้าผิดไปนิดหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าแยกคำ
 ว่า “เพื่อประโยชน์ของรัฐ” “เพื่อประโยชน์
 แก่รัฐ” นั้น ข้าพเจ้าจึงคิดอยู่เสมอว่า
 ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวผิดอย่างไร ท่านทางหาก
 เล่าไปเอาเรื่องเหมือนเรื่อง นั้นมา พูกว่าประ-
 โยชน์แก่รัฐ ก็คำว่า “เหมืองแร่” ไปเข้า
 อีกบทหนึ่งว่า เพื่อจะได้มาซึ่งทรัพยากร
 แห่งชาติ ไม่เกี่ยวกับประโยชน์แก่รัฐหรือ
 ประโยชน์ของรัฐ เป็นบทบัญญัติของ
 รัฐธรรมนูญโดยตรง ที่ให้เวนคืนได้เพราะ
 ฉะนั้น ขอให้เข้าใจว่าที่เหมืองแร่นั้น ไม่
 เกี่ยวกับเหตุที่จะเวนคืน เพื่อประโยชน์ของ
 รัฐ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าก็ได้ฟังมีสมาชิกที่มีความ
 เห็นคล้าย ๆ หรือไม่ตรง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 ก็คล้าย ๆ ข้าพเจ้า มีความข้องใจเหลือเกิน
 ว่าที่เราจะเวนคืนนั้น ถูกต้องหรือเพื่อประ-
 โยชน์ของรัฐ สภา นั้น จริง มีอำนาจที่จะ
 อนุมัติเห็นชอบ ด้วยคำแนะนำต่อพระ-
 มหากษัตริย์ เพื่อประกาศใช้ร่างพระราช
 บัญญัติใดเป็นกฎหมายต่อไป แต่ว่าอำนาจ
 ในที่สุด ที่จะชี้ว่า พระราชบัญญัตินั้นใช้
 บังคับได้หรือไม่ได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสภา
 ที่เคยมาอยู่ แต่ศาล และต่อมา เปลี่ยน เป็น
 ตุลาการรัฐธรรมนูญ ซึ่งเวลานี้เราไม่มี

LIART

ตุลาการรัฐธรรมนูญ เมื่อไม่มีตุลาการรัฐธรรมนูญ ก็จะคงกลับไปศาล สมมติว่า สภาออกกฎหมายไปแล้ว ศาลเขาไม่เอาด้วยจะว่าอย่างไร ศาลบอกว่ากฎหมายนี้ขัดต่อประเพณี การปกครองระบอบรัฐธรรมนูญอะไรอย่างนี้ จะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจึงอยากขอวงเวียนรัฐบาลว่า เพื่อความรอบคอบของสภาฯ ขอตั้งกรรมาธิการพิจารณา ก่อนรับหลักการว่า ความหลักการนี้ ถูกต้อง ตาม รัฐธรรมนูญ ที่เคยมีมาที่เราจะต้องยอมรับนับถือ โดยอาศัยมาตรา ๒๐ หรือไม่ ข้าพเจ้าขอประนีประนอมอย่างนี้ แทนที่ข้าพเจ้าจะหัดถามพร้าด้วยเข้าเป็นผู้ติ ขอให้ตั้งกรรมาธิการพิจารณา ก่อนรับหลักการนี้ ข้าพเจ้าไม่เสนอผู้ติอย่างนั้น เสนอไปแล้วสภาเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ก็ไม่ทราบ ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้ากลัวแพ้ผู้ติ แต่ข้าพเจ้าขอรับรองกับรัฐบาลว่า เพื่อความรอบคอบทุกฝ่าย เราตั้งกรรมาธิการพิจารณา ก่อนรับหลักการ โดยข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ข้าพเจ้าจะไม่เป็นกรรมาธิการด้วย เพราะถ้าข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการร่วมด้วย ข้าพเจ้ามีความเห็นตรงกันข้ามกับรัฐบาลเสียแล้ว เพราะฉะนั้น คำสั่งข้าพเจ้าออกไปเลย ตั้งกรรมาธิการกันมาก่อนอย่างนี้พอจะรับได้ไหม ประธานโทษ ข้าพเจ้าขอรับรองกับรัฐบาลว่าทั้ง

กรรมาธิการก่อนรับหลักการ รัฐบาลจะยินยอมไหม ข้าพเจ้าไม่ยืนยันแต่ขอเป็นผู้ติหรือขอความปรองดองเพื่อความรอบคอบ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : ในเรื่องนี้ตามข้อบังคับมีอยู่ว่า ข้อ ๑๒๔ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวาระที่ ๑ ให้วินิจฉัยว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่ เพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยดังกล่าวในวาระก่อน สภาจะให้คณะกรรมาธิการพิจารณาหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ หรือปัญหาใด ๆ เสียก่อนก็ได้ อันนี้ที่อยู่คณะรัฐบาลว่าจะโอนอ่อนความที่สมาชิกขออ้างหรือไม่

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายก รัฐมนตรี) : เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ทางรัฐบาล ได้พิจารณา มาหลายครั้งหลายคราวแล้ว และก็เห็นว่าเป็นการรอบคอบแล้ว จึงขอยืนยันตามเดิม

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : เพราะฉะนั้นเมื่อไม่เป็นที่ตกลงกันได้ จะมีผู้อภิปรายต่อไปอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ : ไม่มี ข้าพเจ้าขอเมตตาที่ประชุมเห็นว่า สมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่

LIERT

ท่าน ผู้ใดเห็น ว่าควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

รัฐบาล จะ ส่ง ธรรมนูญการ สามัญ
หรือวิสามัญ

นายสุนทร หงส์ตารมภ์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาอาช-
วาทมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการ
ธิการสามัญการปกครอง

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
รัฐบาล ขอเสนอ ส่งคณะกรรมการสามัญ
การปกครอง จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น

คณะกรรมการพิจารณาการประชุม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
ไม่มี เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการ การ
ปกครองพิจารณา

กำหนดการแปรญัตติกภายในกวัน

นายสุนทร หงส์ตารมภ์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาอาช-
วาทมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะ
มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ :
ไม่มี เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ

การประชุมวันนี้หมดระเบียบวาระ
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกการประชุม.
เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

อุดม พล้อยังวาลัย
ธนู บุณยวีรจก
โฉมฉาย สี่พลการ
ฉันทนา ชานบ่อม

ผู้ตรวจงาน
"
"
"

LIRT

นาวาอากาศเอก มานา สังขวิจิตร	สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	..
	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	..
	สินธุ์ชัย ชื้อสถิตย์	..
พล ร.ท. ศรี พงรวาย	สมศรี บินชาเว็น	..
เจริญ บัณฑโร	เปรมจิต บุญยงกาบุญจน	..
สมัย เรืองไกร		..
มณูญ บริสุทธิ์		..

ตรวจแล้ว วันที่ ๒ / ก.ย. / ๐๗

สุพันธ์ จิตรถึก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แดงอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการสภา ฯ

ประเสวีฐิ บัณฑะสุกันธ์
เลขาธิการสภา ฯ

พล อ. หลวงสุทธีสารรถเกว
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

